VERSLAG

Commissie Samenleving

Corsa : BV26.0105
Datum vergadering : 08 oktober 2026

Aanwezig in de raadszaal

Commissieleden	
Leefbaar 3B	: Leon Erwich, Bert Deitmers, Peter van den Heuvel, Uranus Raufi
CDA	: Dave Bergwerff, Job Halkes, Wouter de Ruiter
VVD	: Marloes Draak, Eric Kampinga
WIJ Lansingerland	: Abdelkarim Afalah, Jan Alsemgeest, Johannes Kramer
D66	: Naomi Coenraad, Femke de Bruijn, Petula Reppel
PRO Lansingerland	: Sonnie Biharie
CU	: Arjen Hofman, Annette Molenaar
Lansingerland WELL	:
Burgemeester	: Rik van der Linden
Wethouders	: Bernd Roks
Voorzitter	: Alexander Kuipers
Commissiegriffier	: Sander van Iperen

Afwezig

D66	: Sander Smolders
PRO Lansingerland	: Ynet van der Veen, Selgei Gabin
Lansingerland WELL	: Jean Paul Meuldijk

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Neemt u plaats, neemt u plaats. Gaat u zitten. Goedenavond dames en heren, ik open de vergadering van de commissie Samenleving. Mede namens de commissiegriffier heet ik u allemaal, wethouder Roks voor het eerst bij ons bij de commissie, van harte welkom. Belangstellenden op de tribune, familie natuurlijk, kijkers thuis, ambtenaren, wethouders, commissieleden, van harte welkom bij deze vergadering van de commissie Samenleving.

2. Insprekers

De voorzitter: Agendapunt 2, dat zijn de insprekers. Daar gaan we gelijk naartoe. We hebben vanavond twee insprekers, de heer Van Essen en mevrouw Vliet Vlieland, over het agendapunt over de activiteiten in De Naeldhorst. Ik geef eerst het woord aan de heer Van Essen. Als u op het knopje rechts drukt, dan gaat er een rood lampje branden. Sorry, een groen lampje branden. Dat werkt helemaal. Gaat uw gang.

Inspreker 1: Mijn naam is John van Essen. Ik sta hier namens de bewoners en de activiteitencommissie en de vrijwilligers van De Naeldhorst en van de Velthuyse. Wij zijn een vereniging die heel veel doet voor alle ouderen in de desbetreffende flats. We hebben een weekprogramma. 's Maandags is het een beetje minder geworden, maar dinsdags hebben we klaverjassen, 's woensdags hebben we klaverjassen, donderdag hebben we schilderen en vrijdags hebben we eventueel nog een bingo. En daarnaast hebben we op zondag nog een koffie-uurtje voor de mensen tussen 12.00 en 14.00 uur of tussen 10.00 en 12.00 uur. Daar wil ik mee zeggen, wij zijn een beetje momenteel in onzekerheid, dat we geen uitsluitsel hebben gekregen over wat er gaat gebeuren met onze ruimte. Onze ruimte is momenteel niet als recreatiezaal aangekondigd. We hebben daar ook geen vergunning nog voor. Ik weet niet of die aangevraagd is inmiddels door bepaalde instanties, maar wij zouden dat graag willen doorzetten, dat dat wel zo komt, zodat we al onze activiteiten voor de mensen die daar wonen van beide flats daarmee door

kunnen zetten. De mensen zijn heel erg tevreden met ons. Ze willen op een gegeven moment dat we daarmee doorgaan. Maar we moeten wel toestemming hebben van bepaalde instanties om dat zo voor elkaar te krijgen. En ik zou willen vragen of de raad zich dan een beetje in zou willen zetten dat het vergunningsstelsel voor de zaal rond zou kunnen komen. Ik kijk u er allemaal even een beetje lief voor aan. Misschien helpt dat. Als dat mogelijk is, dan zouden we daar heel gelukkig mee zijn, want wij als vrijwilligers werken heel veel uren. Zelf sta ik af en toe 30 uur daar per week te werken. Er zijn andere mensen die doen het met iets minder, maar met volle inzet en de 100 procent overtuiging dat we voor die mensen die achter die deuren zitten eruit moeten komen en de activiteiten mee gaan doen, zodat zij tevreden kunnen zijn en met een goed gevoel terug naar huis kunnen gaan en niet achter de geraniums moeten gaan zitten achter die voordeur, want daar hebben we niks aan. Die mensen willen eruit en daar helpen we ze bij. Dat is het punt wat ik wil. Die mensen zijn meestal heel hoogbejaard al en voor die mensen doen we dat. Ik zou de raad ook mee willen geven, als u de leeftijd van die mensen zou bereiken, wat zou u dan willen? Zou u dan willen hebben dat u achter de geraniums gaat zitten? Of dat u op een gegeven moment door de vrijwilligers geholpen wordt om alle leuke activiteiten te doen? Ik dank u wel.

De voorzitter: Dat was helder als glas. Ik kijk even naar de leden van de commissie of daar nog korte verhelderende vragen zijn. Mijnheer Afalah.

De heer Afalah: Mijnheer Van Essen, ik zit hier. Wat bedoelt u precies met die vergunning? Wat voor vergunning zou dat moeten zijn?

Inspreker 1: Wij hebben namelijk nog geen vergunning dat het een recreatieruimte is. Vroeger is het gebouw gebouwd en het is een hal geweest. Maar die ruimte is zo verschrikkelijk groot dat we daar gewoon meer mee moet kunnen en dat hebben we gedaan de laatste jaren en dat is enorm bevallen. Maar er zijn altijd weer regels waar je je aan moet houden en dat doen we ook, maar we krijgen geen uitsluitsel over hoe de rest allemaal in elkaar gaat zitten. En daarom moeten wij die vergunning hebben, zodat we zeker weten dat het een recreatieruimte wordt en dat we dan door kunnen gaan met datgene waar we mee bezig zijn. Dat is voor ons heel belangrijk, ook voor de vrijwilligers, want die zetten zich voor 200 procent in. Die willen ook hebben dat die mensen dat allemaal blijven doen. Ik zou aan de raad willen vragen, zet u uw beste beentje voor om dat een beetje te stimuleren naar andere instanties.

De voorzitter: Andere leden van de commissie? Mijnheer Erwich, zie ik. Gaat uw gang.

De heer Erwich: Goedenavond. Fijn dat u inspreekt. Ik vroeg me alleen even af, wie zijn precies die mensen? Wat zijn dat voor mensen?

Inspreker 1: De mensen die in de flats wonen daar. Dat zijn de bewoners van De Naeldhorst, de bewoners van de Velthuyse, dat zijn de mensen die het meeste gebruikmaken van die activiteiten. Daarnaast komen er ook een aantal mensen van buitenaf die ook de ruimte opvullen een beetje voor ons. Daar zijn we heel erg blij mee. En het gaat enorm goed momenteel, want we zitten gewoon met een hoop dingen vol en dat is alleen maar plezierig natuurlijk. Voor ons is dat fijn dat we een stimulans hebben om door te gaan voor deze mensen. Tevreden zo? Dank u wel.

De voorzitter: Andere vragen nog? Ik zie mevrouw Coenraad. Gaat uw gang.

Mevrouw Coenraad: Dank u wel, voorzitter. Nog een vraag aan u, mijnheer Van Essen. Als eerste, ja, graag inderdaad, als ik later oud ben, dat we nog lekker gaan klaverjassen en schilderen en het koffiemomentje op zondag. De vraag is, u heeft het over onzekerheid en u heeft het over instanties en over vergunningen. Waar loopt het nu, loopt het spaak bij de gemeente of loopt het spaak bij de instanties? Of heeft u een beeld van waar het misgaat?

Inspreker 1: We hebben een indruk waar het fout gaat. Het is ten eerste dat de vergunning, als die aangevraagd wordt, dat er vreselijk lang over gedaan wordt om een duidelijk antwoord te krijgen of je hem krijgt of niet. En ten tweede de brandveiligheid, waar wij het idee van hebben, als ik mijn eerlijke

mening mag geven, het lijkt wel alsof er een beetje tegengewerkt wordt en dat vind ik heel erg jammer, want we krijgen geen uitsluitsel over het feit wat wel mag, wat niet mag. Er wordt gewoon gezegd, nee en dan hoorden we weer bepaalde dingen. Dan denk ik, hoe kan dit nou? Waarom wordt daar niet beter over gecommuniceerd? Dat zou ik wel graag willen weten.

Mevrouw Coenraad: Dat is frustrerend. Dan heeft u het over de veiligheidsregio?

Inspreker 1: De veiligheid van de brandweer onder andere. De brandweer komt controleren en die kijkt dan … Wij moeten tegenwoordig alle stoelen netjes wegzetten, de kussens moeten weg, terwijl die kussens alleen maar smelten, die branden niet, en dat soort dingen. We mogen geen bloemetjes op tafel zetten, we mogen geen servetje neerleggen, want dan halen ze het weg. En dat zijn allemaal van die dingen die de gezelligheid kunnen drukken. Hebben we een activiteit, dan leggen wij die kleedjes weer neer en dan halen we ze na afloop weer weg om die mensen maar een indruk te geven van, het moet toch gezellig blijven. Dat lukt wel en ik hoop dat we daar in de komende jaren gewoon mee door kunnen gaan. Dat zou ik wel op prijs stellen als u daar gewoon een beetje achter staat ook.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie links mevrouw Raufi nog een keer.

Mevrouw Raufi: Dank, voorzitter. Heeft u nog een rapportage gekregen van brandveiligheid, wat precies niet goed loopt?

Inspreker 1: Dat hebben we niet gehad. We hebben toen gevraagd om het rapport, maar het rapport schijnt er nog niet te zijn. Het enige wat we nu weten, is dat we geen certificaat hebben vanwege het doek wat erboven hangt. Dat is wel een doek wat geïmpregneerd is, maar wat gewoon niet goed is. Daar keuren ze het op af. En dat vind ik, dat heb ik dan nu van de week gehoord. En dan dacht ik bij mezelf, waarom horen we dat nu pas? Dat doek hangt er al vier jaar. Dat vind ik allemaal een beetje jammer, dat die communicatie niet goed loopt tussen de brandweer en tussen ons.

Mevrouw Raufi: U denkt dat als dat doek weggehaald wordt, dan mag de activiteit weer doorgaan?

Inspreker 1: Ik denk dat er misschien een doek moet komen dat echt brandveilig is. Dat is het enige wat ik zou kunnen denken en bedenken. Voor de rest zou ik denken van, kom maar op en zeg wat we mogen, want wij willen wel graag doorgaan met alles wat we doen en voor die mensen is dat gewoon hartstikke belangrijk.

De voorzitter: Dat heeft u helder over het voetlicht gebracht. Anders nog dringende vragen? Nee, dank u wel. We gaan straks verder met dit onderwerp. Blijft u zitten. Mevrouw Vliet Vlieland, het woord is aan u.

Inspreker 2: Dank u wel. Voorzitter, leden van de commissie, fijn dat ik vanavond het woord mag voeren. Ik spreek hier als directeur-bestuurder van 3B Wonen en als eigenaar van het pand De Naeldhorst, maar ook vanuit mijn lange ervaring in het ouderenwerk en met de aanpak van eenzaamheid. Ik ben heel erg blij met uw aandacht voor De Naeldhorst. Ik maak me namelijk zorgen over de gevolgen van de aangescherpte brandveiligheidseisen. Niet dat wij de brandveiligheid op enig moment ter discussie willen stellen. Laat ik daar heel erg helder over zijn. De veiligheid van mensen en bewoners en bezoekers staat altijd voorop. Het gaat in deze ruimte inderdaad om een ruimte die niet gebouwd is als ontmoetingsruimte, maar als een soort hele grote hal, atrium. Daar komen al 25 jaar, november vorig jaar stond ik voor deze groep ons 25-jarig jubileum te vieren, al 25 jaar bewoners samen. Drinken er koffie, doen mee aan activiteiten, kijken naar elkaar om. Voor velen is dat een belangrijk moment in de week, naar buiten gaan, anderen zien. Het is een plek waar mensen worden gemist als ze niet komen en wanneer het gemerkt wordt als het niet goed gaat. Begin van dit jaar bleek dat bij inspecties deze ruimte niet meer voldeed aan de aangescherpte eisen. De simpele conclusie van iemand die daar vanuit brandveiligheid naar kijkt, is, als u de ruimte sluit voor publiek, is het probleem opgelost. Dat was voor ons geen aanvaardbaar eindpunt. Daarom hebben we met 3B Wonen, maar de veiligheidsregio, de gemeente, maar ook met Laurens en Welzijn, die hier activiteiten organiseren voor deze mensen vanuit

Gezond en Wel Thuis, daar komt subsidie voor, omdat gezien wordt hoe belangrijk dit project is, geprobeerd de activiteiten zo goed mogelijk door te laten gaan. Ontmoeting is geen luxe. Sociale verbondenheid draagt aantoonbaar bij aan gezondheid, zelfredzaamheid, kwaliteit van leven. Eenzaamheid en sociaal isolement vergroten de kwetsbaarheid en kunnen leiden tot meer zorg of zelfs een korter leven. Daarom investeert Gezond en Wel Thuis hierin en daarom is dat belangrijk. Ook deze ontmoetingsplek draagt bij aan veiligheid, alleen niet direct aan de fysieke veiligheid van vluchtroute, maar aan sociale veiligheid van bewoners. Laat ik heel duidelijk zijn, iedereen doet hier wat hij moet doen, niemand doet iets verkeerds. De veiligheidsregio volgt netjes de regels op. Zij communiceren met ons als eigenaar daarover van het pand en wij proberen iedere keer weer met kleine stapjes de ruimte brandveilig te krijgen. Tot nu toe lukt dat niet. Er wordt ons iedere keer uitstel gegeven van handhaving. Dat betekent dat we wel kunnen blijven doen wat we doen, maar uiteindelijk moet er een keer een eindoplossing komen. Dat is ingewikkeld en daar is geen simpele oplossing voor. Maar juist daarom ben ik blij met uw betrokkenheid en wat ik u wil vragen, is, denk met ons mee, doe met ons mee, want het is een ingewikkeld probleem. Waar mijn zorg zit, is dat de aandacht volledig komt op de harde regels waar protocollen onder liggen, waar veiligheidsinspecties voor zijn, waar rapporten over komen. Maar dat we die zachte kant, die veiligheid, die sociale veiligheid, de waarde van deze activiteiten, de waarde van inzet van vrijwilligers, de waarde van ontmoeting, die heeft die harde kaders niet, maar die mogen we absoluut niet uit het oog verliezen. Ik vraag u zeker niet om met de vinger te wijzen, zeker niemand tot de orde te roepen. Dat is hier niet aan de orde, maar help ons meedenken om te komen tot een oplossing die recht doet aan alle aspecten, de sociale veiligheid en de brandveiligheid. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Draak heeft een vraag aan u. Gaat uw gang.

Mevrouw Draak: Voorzitter, ik vroeg me af, aan wat voor soort oplossing denkt u? Zijn er al mogelijkheden verkend die niet geschikt bleken te zijn, of zijn er nog mogelijkheden in uw hoofd die misschien wel geschikt zouden kunnen zijn?

Inspreker 2: We hebben alle kleine stappen die we konden zetten, zoals de heer Van Essen ook vertelde, die hebben we gezet. Dat betekent dat het meubilair wat brandbaar is eruit gehaald is. Het laatste punt, dat vertelde de heer Van Essen ook goed, is dat, er zijn de afgelopen 20 jaar al regelmatig verschillende maatregelen genomen om de brandveiligheid te garanderen, omdat deze ruimte niet gebouwd is als ruimte voor ontmoeting. Een van de dingen die we gedaan hebben, is een doek ophangen dat automatisch opent op het moment dat er rookgassen hangen. Dat doek past niet meer in de huidige brandveiligheidseisen. We hebben nog geprobeerd of dat erdoor kon. De veiligheidsregio heeft inmiddels meegekeken. Dan moet er een certificering voor plaatsvinden. Die is niet rondgekomen. Dat betekent dat dat de laatste stap was die we nog konden proberen. Op dit moment loopt er een onderzoek, dat is zo goed als afgerond, naar, wat kunnen we dan wel? We hebben weer een expertbureau ingehuurd dat gaat kijken met ons, wat kan er wel? Dat varieert natuurlijk van slopen en nieuw bouwen, dat is de meest rigoureuze optie, tot toch nog eens kijken welke ruimte er binnen deze regels is. En dat is het gesprek, denk ik, dat we de komende tijd moeten voeren. Maar een makkelijke oplossing is er niet, want dan hadden we hem in het afgelopen jaar boven water gehaald.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Draak nog in de rebound.

Mevrouw Draak: Dank, voorzitter. Kleine vervolgvraag, alternatieve ruimtes in de buurt, is daar ook naar gekeken?

Inspreker 2: Zeker, voor een deel vinden ook de activiteiten nu plaats in Huize Sint-Petrus. Maar de waarde van deze ruimte is juist dat die voor de bewoners voor de voordeur is en dat is niet te vervangen met een ruimte, al is die 300 meter verderop. Dat is niet hetzelfde als wanneer je bij wijze van spreken op je pantoffels naar buiten kunt lopen en de heer Van Essen een bakje koffie inschenkt. Dat is nou juist de kracht van deze ruimte. Dat is die al 25 jaar.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Halkes, u moet even uw kaartje in het apparaat steken. Zijn er nog vragen aan mevrouw Vliet Vlieland? Nee, ik zie geen verzoeken binnenkomen. Dank u wel voor uw betoog. We gaan straks verder met dit onderwerp.

3. Vaststelling verslag vorige vergadering

De voorzitter: Dan gaan wij naar het agendapunt vaststelling verslag van de vorige vergadering. Er zijn geen opmerkingen binnengekomen. Ik ga ervan uit dat we dat kunnen goedkeuren. Bij deze.

4. Vaststelling agenda en inventarisatie rondvragen

De voorzitter: Dan de vaststelling van de agenda in de inventarisatie rondvragen. Eerst maar even de agenda. Helemaal goed, wat u betreft? Doen we het zo. Rondvraag, de enige die wij hebben binnengekregen, is van de heer Erwich over de Beltax. Is dat goed gegaan? Ja. Niemand mist zichzelf.

5. Bespreekpunten

5.a Faciliteren groepsactiviteiten in De Naeldhorst (CU en WIJ)

De voorzitter: Dan gaan we nu al naar de bespreekpunten. Dat eerste bespreekpunt is inderdaad faciliteren groepsactiviteiten De Naeldhorst, ingebracht door ChristenUnie en WIJ Lansingerland. Aanleiding zijn de aangescherpte eisen rond brandveiligheid, waardoor de activiteiten daar niet zonder meer op de huidige manier kunnen doorgaan. Vanavond bespreken we hoe deze activiteiten binnen de geldende veiligheidseisen zo veel mogelijk behouden kunnen blijven en welke rol de gemeente daarbij kan spelen. Ook is er ruimte om te kijken naar mogelijke praktische oplossingen en maatwerk. De bespreking doen we in twee termijnen. Ik geef het woord aan de eerste indiener, mijnheer Afalah.

Eerste termijn

De heer Afalah: Dank u wel, voorzitter. Vanavond spreken we over een onderwerp dat raakt aan de kern van de samenleving, waarin mensen naar elkaar omkijken, ontmoeting, verbinding en het voorkomen van eenzaamheid. Voor WIJ Lansingerland begon dit dossier niet op papier, maar tijdens het door ons georganiseerde wijkontbijt begin juni. Tijdens dat ontbijt gingen bewoners, waaronder de heer Van Essen, vrijwilligers en betrokkenen met ons in gesprek. Daar hoorden wij de zorgen over de gevolgen van aangescherpte brandveiligheidseisen voor de activiteiten in De Naeldhorst. Ook collega-raadslid Arjen Hofman was daarbij aanwezig, niet alleen als vertegenwoordiger van de ChristenUnie, maar ook zeker als betrokken buurtbewoner. Vanuit die gezamenlijke betrokkenheid hebben wij besloten hierin samen op te trekken en aandacht te vragen voor de situatie die nu voorligt. Laat ik helder zijn, brandveiligheid staat hier niet ter discussie. De aanleiding voor strengere aandacht op dit onderwerp onderstreept het belang daarvan. Niemand in deze commissie zal willen tornen aan maatregelen die nodig zijn om bewoners, bezoekers, vrijwilligers en medewerkers veilig te houden. Veiligheid moet altijd vooropstaan. Tegelijkertijd constateren wij dat de activiteiten in De Naeldhorst voor veel inwoners veel meer zijn dan een gezellig uitje. Voor sommigen is dat een van de weinige momenten in de week waarop zij anderen ontmoeten, deelnemen aan activiteiten of even niet alleen zijn. Juist in een tijd waarin we spreken over langer zelfstandig thuis wonen, gezond ouder worden en het bestrijden van eenzaamheid, kunnen we ons niet veroorloven het belang van deze ontmoetingsfunctie te onderschatten. Daarom zoeken wij ook niet naar een tegenstelling tussen veiligheid en ontmoeting. De vraag is wat ons betreft niet, wat mag er allemaal niet meer? Maar de vraag moet zijn, wat kunnen we wel binnen de geldende veiligheidskaders? Tijdens gesprekken met betrokkenen merken wij dat er soms onduidelijkheid bestaat over hoe regels worden geïnterpreteerd en welke mogelijkheden er nog zijn. Dat is begrijpelijk, want regelgeving is best complex. Juist daarom vinden wij dat alle betrokken partijen met elkaar moeten kijken naar praktische oplossingen. Kunnen activiteiten in aangepaste vorm plaatsvinden? Kunnen we aanvullende maatregelen nemen? Zijn er mogelijkheden om te werken met een beperkt aantal deelnemers, enzovoort? En dit allemaal zonder afbreuk te doen aan de brandveiligheid. Voor WIJ Lansingerland gaat het om maatwerk binnen de kaders, niet om het oprekken van de regels. We vragen niet om uitzonderingen op

veiligheidseisen, maar om een gezamenlijke zoektocht naar mogelijkheden. Een zoektocht waarbij betrokken organisaties, vrijwilligers, bewoners, 3B Wonen, Welzijn Lansingerland, de veiligheidsregio en de gemeente elkaar niet tegenover elkaar vinden, maar juist naast elkaar. Wij zien daarbij nadrukkelijk een rol voor de gemeente als verbindende partij. Niet als degene die veiligheidsnormen bepaalt, maar wel als partij die verschillende belangen kan samenbrengen en kan helpen zoeken naar oplossingen waardoor maatschappelijke activiteiten behouden blijven. Voorzitter, uiteindelijk gaat het om de vraag, wat voor gemeente willen we zijn? Een gemeente die veiligheid serieus neemt en tegelijkertijd alles op alles zet om ontmoeting, welzijn en sociale samenhang mogelijk te maken. WIJ Lansingerland kiest voor die combinatie, veilig waar het moet, sociaal waar het kan. En wat ons betreft is het tijd om met alle betrokken partijen te kijken hoe de activiteiten in De Naeldhorst ook in de toekomst veilig en verantwoord kunnen worden voortgezet. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Afalah. Dan ga ik naar de heer Hofman.

De heer Hofman: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik begin met een woord van dank aan de heer Afalah en zijn partij WIJ Lansingerland. De heer Afalah memoreerde er al aan, ik woon om de hoek bij De Naeldhorst. En het is aan hun gulle uitnodiging aan mij als concurrent te danken dat wij hierin samen konden optrekken. Ik was welkom bij hun wijkontbijt in De Naeldhorst en dat heeft een en ander in gang gezet. Voorzitter, ik begin met mijn bijdrage. Vorige week was ik bij een training over cybersecurity. Dan zult u denken, Hofman, even een beetje focus. We gingen het vandaag over De Naeldhorst hebben. Hoe is dat nou te relateren? Veel van die training ging over risicomanagement en dat is wat bij De Naeldhorst ook speelt. In die training kwam de term, te beschermen belangen, veelvuldig langs en rondom die term wil ik graag mijn bijdrage van vanavond bouwen. Want laten we wel zijn, het debat dat we vanavond hebben, is geen debat over of we wel of geen brandveiligheidsmaatregelen in een samenkomstruimte van De Naeldhorst willen. De vraag is vooral hoe we, ondanks alle te nemen maatregelen, ook het belang van welzijnswerk kunnen dienen. Want, voorzitter, het is volstrekt logisch en legitiem dat de veiligheidsregio, hier vertegenwoordigd door de brandweer, het te beschermen belang van de brandveiligheid dient. Haar belang is daarin ook ons belang en het belang van de samenleving, namelijk dat de ruimte waarin samenkomsten en in dit geval welzijnswerk plaatsvinden, voldoet aan de eisen met betrekking tot brandveiligheid. Aan de andere kant is daar het te beschermen belang van het welzijnswerk. We hebben 3B Wonen en Welzijn en de heer Van Essen hierover gehoord. En de reden om dit bespreekpunt te agenderen, is dat wij, net als zij, zien dat dit te beschermen belang onvoldoende beschermd lijkt te worden. Want welzijnswerk draait op de inzet van vrijwilligers. Dat is kostbaar en kwetsbaar tegelijkertijd. De samenleving doet een beroep op je als vrijwilliger. Je geeft daar je tijd aan uit de overtuiging dat je daarmee iets goeds bijdraagt aan diezelfde samenleving. En als diezelfde samenleving dan terugduwt in de vorm van het verbieden van activiteiten, dan verdwijnt al heel gauw de motivatie om vol te houden en zo kan welzijnswerk dat stapje voor stapje is opgebouwd zomaar verdwijnen. Vandaar, kostbaar en kwetsbaar tegelijkertijd. Voorzitter, de ChristenUnie vindt beide belangen echt belangrijk. Maar we zien ook dat ze hier botsen. Wat ons betreft is het bij uitstek aan het college om hierin beide te beschermen belangen te vertegenwoordigen en te beschermen. Wij vragen het college niet om laks te zijn op het gebied van brandveiligheid, om activiteiten maar doorgang te kunnen laten vinden, maar we vragen het college wel met nadruk om, in respons op wat in het kader van brandveiligheid mogelijk niet kan, een houding aan te nemen van, wat kan er wel en hoe kunnen wij dat faciliteren? Wij denken dat er mogelijkheden zijn binnen de opgelegde beperkingen en we willen graag dat het college de rol oppakt van verbinder om te zorgen dat het kostbare en kwetsbare welzijnswerk in De Naeldhorst niet verloren gaat. Ik ben heel benieuwd hoe de collega's van andere fracties hiertegen aankijken en ik ben ook benieuwd naar de reflecties van het college. Daar komen we in tweede termijn graag nog op terug. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hofman. Mevrouw Biharie, u drukt op het knopje. Was dat als interruptie of … Gaat uw gang.

Mevrouw Biharie: Dank u wel, voorzitter. Een vraag aan de heer Hofman, want ik heb beide insprekers net gehoord. Ze hebben van alles geprobeerd afgelopen jaren. Ze zien niet concreet een oplossing, maar

u ziet mogelijkheden, hoor ik u net zeggen, dat er wel mogelijkheden gecreëerd kunnen worden, in mijn woorden. Kunt u benoemen wat u concreet maakt, welke mogelijkheden denkt u dan?

De voorzitter: Mijnheer Hofman.

De heer Hofman: Ik denk niet zozeer … U schets heel terecht, er is al van alles geprobeerd. Maar op het moment dat je een vergunning vraagt als aanvrager en je krijgt nul op rekest, dan ben je aanvrager versus vergunningverlenende instantie. En waar wij hier bij elkaar zitten, is bij de club waar alles samenkomt. Want wij zijn als gemeente zowel onderdeel van de veiligheidsregio en zijn wij de brandweer, maar wij zijn ook de instantie die welzijnswerk binnen de gemeente heel graag wil faciliteren. Hier komt het samen. Als er een club is die hierin zou kunnen bemiddelen tussen aan de ene kant de veiligheidsregio, die net een beetje strikte, straffe eisen heeft, en aan de andere kant de vrijwilligers en Welzijn Lansingerland, die hier heel graag welzijnswerk willen organiseren en daarvoor best bereid zijn om een stapje extra te doen, om een gordijntje extra op te hangen, om maar te zorgen dat dit doorgang kan blijven vinden. Wij zien een rol voor de gemeente om dat bij elkaar te brengen en dat wil ik heel graag van het college vragen. Het zou heel mooi zijn als dat de uitkomst is van dit debat. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Het dilemma is door u beiden helder geschetst. Er is ook een bespreekstuk ingediend, zeg ik maar even voor de volledigheid. Dat vindt u terug, waarin ook wat vragen aan de commissie staan. Wie van de commissie wil hierover het woord? Ik zie de heer Kampinga. Gaat uw gang.

De heer Kampinga: Dank u wel, voorzitter. We hebben het natuurlijk over de groepsactiviteiten in De Naeldhorst. Het doel van het woonzorgconcept voor senioren die zich tussen volledig zelfstandig wonen en het verpleeghuis bevinden, steunt de VVD zeer van harte. Vorig jaar stelden we dan ook vragen naar de mogelijkheid van een woonvoorziening op Wilderszijde voor ouderen die te goed zijn voor het verpleeghuis en te slecht voor de zorg thuis. Die vallen immers tussen wal en schip. Heel belangrijk. Het project Gezond en Wel Thuis is opgezet door RIGA, dat staat voor Regionaal Integraal Gezondheidsakkoord. Het wordt uitgevoerd door de Stichting Welzijn Lansingerland, die in belangrijke mate gefinancierd wordt door de gemeente. De hal van De Naeldhorst is bij al dit gebeuren natuurlijk waar het allemaal om gaat. Dat hebben we ook van insprekers gehoord. Het begon allemaal met een brand in een flat in Arnhem. Daar kwamen een vader en zijn zoontje door verstikking om het leven in de lift. De moeder en dochter overleefden gelukkig. Het betreft twee sterfgevallen en niet vier. Dat maakt het niet minder erg, maar even voor de volledigheid. Dit drama was aanleiding voor de pandeigenaar, 3B Wonen, om een inspectie naar de brandveiligheid te laten uitvoeren. Natuurlijk moet je dat doen. De aanvullende maatregelen van de VRR, de Veiligheidsraad, betreffen vooral dat maximaal 50 personen gelijktijdig in die ontmoetingsruimte mogen zijn. Mijn vraag is dan ook tussendoor, hoeveel waren er voorheen dan? Nu mogen er maximaal 50 tegelijk zijn. Ik zou het ook graag willen horen van de indieners, hoeveel dat normaal gesproken is. Ik moest onwillekeurig toch denken aan de presentatie, ik weet niet wie van u die nog heeft meegemaakt, van professor Theo Schuyt, hoogleraar filantropie van de Vrije Universiteit. Deze universiteit ontstond trouwens als een particulier initiatief, omdat Kuyper, kent u natuurlijk allemaal als calvinisten, en zijn achterban behoefte hadden aan een hoger onderwijsinstituut dat onafhankelijk was van de overheid. En nou komt het, een van Schuyts boodschappen was dan ook, waarom altijd de Pavlovreactie bij een maatschappelijk vraagstuk, wat gaat de overheid daaraan doen? Antwoord op de vier vragen samengevat, wedervraag, de Stichting Welzijn staat hier toch aan de lat? Die organiseert dit, die heeft opdracht gehad. Moet die niet gewoon als spin in het web proberen dit op te lossen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Raufi.

Mevrouw Raufi: Dank u wel, voorzitter. Leefbaar 3B vindt het belangrijk dat De Naeldhorst een plek blijft waar mensen elkaar kunnen ontmoeten. Zeker voor ouderen zijn sociale contacten en het voorkomen van eenzaamheid van groot belang. Activiteiten kun je verplaatsen, maar een gemeenschap verplaats je niet zomaar. Natuurlijk staat voor ons veiligheid voorop. Brandveiligheid moet op orde zijn en daarvoor mag geen onduidelijkheid bestaan. Maar veiligheid gaat wat ons betreft ook over welzijn, sociale contacten

en het voorkomen van eenzaamheid. Ook de inspreker heeft het belang van De Naeldhorst als ontmoeting en gesprek benadrukt. Wij herkennen ons daarin en vinden het belangrijk dat wij samen kijken naar een oplossing die zowel de veiligheid als de sociale functie van de huiskamer waarborgt. Daarom hebben wij de volgende vragen aan de wethouder. Is het college bereid de activiteiten tijdelijk toe te staan, mits de brandveiligheid voldoende is gewaarborgd, zodat er tijd is om tot een duurzame oplossing te komen? Is er gekeken naar alternatieve locaties, bijvoorbeeld de plafondhal van Sint-Petrus, zodat activiteiten en ontmoeting zo veel mogelijk kunnen doorgaan tot er een alternatieve oplossing is? Welke concrete stappen kunnen de gemeente, 3B Wonen, Laurens en andere betrokken partijen zetten om gezamenlijk tot een duurzame oplossing te komen? Wanneer wordt de gemeenteraad opnieuw geïnformeerd over de voortgang van gemaakte afspraken? Voorzitter, onze oproep is duidelijk, kijk niet naar wat niet kan, maar vooral naar wat wel mogelijk is. Zorg ervoor dat mensen elkaar kunnen blijven ontmoeten en dat activiteiten zo veel mogelijk kunnen doorgaan. En zorg ervoor dat De Naeldhorst zo snel mogelijk weer op een veilige en verantwoorde manier gebruikt kan worden. Want een veilige ontmoetingsplek is meer dan een gebouw. Het is een plek waar mensen zich thuis voelen, elkaar kennen en naar elkaar omkijken. Voorzitter, laten wij daarom samen met de inspreker en alle betrokken partijen werken aan een duurzame oplossing, een veilige huiskamer, een plek waar mensen elkaar kunnen blijven ontmoeten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Biharie. Neem me niet kwalijk, ik was bingo aan het spelen hier op het apparaat. Als u nog een keer op het knopje wilt drukken. Mevrouw Biharie.

Mevrouw Biharie: Dank u wel, voorzitter. Allereerst nogmaals dank aan beide insprekers. Hier is ook door de indieners van de ChristenUnie en WIJ Lansingerland, het gaat niet over veiligheid. Wij staan met zijn allen voor onze inwoners en de veiligheid voorop. Het gaat ook niet over de zorg op de oude dag, mooi worden van onze ouderen in Lansingerland. Ik denk dat we daar allemaal achter staan, en zeker PRO Lansingerland. Als jullie mij de afgelopen jaren volgen, hoe ik een warm hart toedraag aan vrijwilligers en onze ouderen. Maar ik hoorde een aantal zorgen bij de heer Van Essen over de communicatie en onzekerheid. Dat hoor ik vaak bij insprekers. Daar ligt iets wat ik straks aan het college wil vragen, wat ze daarin kunnen betekenen? Daarnaast hoorde ik de tweede inspreker. Ook u heeft van alles geprobeerd met betrokken partijen, vanuit de eigenaar van het pand, maar dat er nog geen duidelijke oplossing is. Dan gaan we heel erg met alle betrokken partijen als commissieleden in de uitvoering zitten. Ik weet een beetje van veiligheid, maar ik ben niet een van de partijen die daar inhoudelijk iets over kan zeggen. Wat ik wel kan zeggen over de vragen van het bespreekpunt, nogmaals, wij staan voor veiligheid en mooie initiatieven. Met al onze vrijwilligers koesteren we op een mooie manier oud worden van onze ouderen. Maar belangrijk is, dat was mijn vraag net bij de heer Hofman, concreet, wat kunnen we, wat wilt u is bemiddeling. De vragen die de indieners van het bespreekpunt aan het college hebben gesteld, ben ik benieuwd naar hun antwoorden en ook de oproep van de insprekers. Dat is het voor nu. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Halkes.

De heer Halkes: Dank u wel, voorzitter. Ik dank als eerste de insprekers voor het uiten van hun zorgen hier en de ChristenUnie en WIJ Lansingerland voor de inbreng van dit bespreekstuk. Want, voorzitter, De Naeldhorst is een belangrijke plek voor onze inwoners om samen te komen, elkaar te ontmoeten en gezamenlijk activiteiten te doen. Belangrijk tegen vereenzaming en voor gezond ouder worden, zoals ook de insprekers aangaven. Sinds begin dit jaar is duidelijk dat de ruimte niet meer voldoet aan de brandveiligheidseisen. Gelukkig is sluiting toen afgewend door goed overleg tussen alle partijen en ook mede dankzij de inzet van de burgemeester, heb ik begrepen. Wel zijn er sindsdien beperkingen en wij begrijpen dat die soms hinderlijk zijn, zoals een bingo met minder deelnemers. Voorzitter, in aanloop naar dit debat heb ik vele mensen gesproken en stuk voor stuk noemen zij dit een enorm dilemma. Enerzijds de veiligheidsregels, die helder zijn, anderzijds de belangrijke functie die deze ruimte vervult vanuit het oogpunt van sociale veiligheid, zoals de directeur van 3B Wonen al aangaf. Voor ons als fractie is het dan ook een dilemma, maar wij hanteren wel het uitgangspunt dat we brandveiligheidseisen niet aan de kant zetten. Voorzitter, eind deze maand loopt de opschorting van de handhaving af. Ik hoor graag van de portefeuillehouder of inmiddels al gesprekken zijn gevoerd over hoe het vanaf 1 november

moet? Kan de huidige regeling misschien blijven bestaan? Kortom, wat kan er nog wel? Voor de toekomst zal er moeten worden gekeken naar andere oplossingen misschien. Of dat bouwtechnische oplossingen zijn of andere veiligheidsmaatregelen is iets voor de deskundigen om te bepalen. Graag hoor ik van de portefeuillehouder wat de stand van zaken is en welke rol hij zelf ziet in dit proces. Voorzitter, kort samengevat, wat ons betreft kijken we wat wel kan, maar wel binnen de kaders. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Halkes. Dan kijk ik met een schuin oog nog naar D66, denk ik. Mevrouw Coenraad.

Mevrouw Coenraad: Dank u wel, voorzitter. Onze fractie is uiteraard ook voor de waardevolle activiteiten die zorgen voor verbinding en ontmoeting. Daar een duidelijke ja tegen. Maar ook een duidelijk nee tegen het afzwakken of eventueel overtreden van veiligheidsmaatregelen. Wat betreft de rol van de gemeente zijn we terughoudend. Wij herkennen ons in het Pavlov-effect, wat de heer Kampinga net zegt, dat we automatisch heel snel naar de gemeente kijken. Tegelijkertijd heeft de heer Hofman het over het beschermen van belangen. En wat mevrouw Raufi zei, het gaat over mensen en het zoeken naar een duurzame oplossing. Wij zijn vooral heel erg benieuwd naar het college, wat de reflectie is op de mogelijkheden die wij als gemeente hebben en waar onze verantwoordelijkheid ligt. En waar u denkt dat de verantwoordelijkheid van organisaties ligt en waar wij iets kunnen betekenen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan de portefeuillehouder. Ik geef het woord aan de heer Van der Linden. Gaat uw gang.

Beantwoording college

De heer Van der Linden: Dank u wel. Het pasje van de burgemeester werkt niet, maar het andere pasje werkt wel. Bijzonder. Daar gaan we niks achter zoeken. Dank voor de uitwisseling. Dank ook voor de insprekers, dank voor wat daar is betoogd over de waarde van alle activiteiten. Ook ik ben een keer langs geweest. Er werd volop geschilderd door hele enthousiaste mensen die dat soms al jarenlang deden en dat was heel gezellig en ook goed om te zien dat dat kon. Want inderdaad, sinds een aantal maanden is er natuurlijk een dossier, zoals we dat noemen, vanwege de brandveiligheid. Maar bij de vaststelling dat de brandveiligheid niet in orde was en dat er wat moest gebeuren om die wel in orde te maken, daar kom ik zo op terug, is er ook aangegeven wat er nog wel zou kunnen. Er kan niet meer gekookt worden, maar dat kan elders in het complex. Er is een maximum aan het aantal mensen dat tegelijkertijd actief kan zijn. Dat zijn er maximaal vijftig. En inderdaad, alles wat de gezelligheid verhoogt, zoals de kussentjes enzovoorts en de kleedjes op tafel, moet na de activiteit wel weer opgeborgen worden. Dat zijn belemmeringen, dat zijn ook beperkingen. Maar het betekent wel dat het grootste deel van de activiteiten, voor zover ik weet, doorgang kan vinden. En dat is ook fijn en belangrijk. Twee, het dossier, of de briefwisseling over hoe het dan gaat met de aanpassing van de brandveiligheid. Dat neemt enige tijd en er lopen ook verschillende activiteiten. Die worden keurig opgepakt. De laatste stand is, voor zover ik weet, dat er nu een plan van aanpak is aangereikt en dat vanuit 3B in de loop van november, of laten we zeggen het vierde kwartaal, de afweging wordt gemaakt of de gekozen oplossing de juiste is en hoe dat dan verder tot uitvoering gaat komen. Daarover is goed contact met zowel de veiligheidsregio als onze eigen ambtenaren van onder andere Bouw- en Woningtoezicht. Dat proces loopt en natuurlijk is het wel ingewikkeld soms om de juiste maatregel te kiezen. Daar heb ik ook wel wat van meegekregen. Die afweging moet plaatsvinden en dat kost wat tijd, het kost soms wat langer tijd dan je denkt. In ieder geval is 3B Wonen nu aan zet om die oplossing die in beeld is om daar de goede afweging in te maken. En daar houden we contact over. Dat zijn de twee hoofdsporen van wat we het afgelopen halfuur hebben gedaan. Dan zal ik nog even concreet ingaan op de gestelde vragen, als ik die kan vinden natuurlijk. Anders wordt het lastig. Er waren een paar vragen gesteld aan het college, naast dat u een aantal vragen aan uzelf als commissie heeft gesteld. Welke concrete rol, eerste vraag, kan het college vervullen als verbindende partij tussen 3B Wonen, de veiligheidsregio, Laurens enzovoorts? Om Kuyper te citeren, dat is toch wel leuk om af en toe te doen, je moet wel allemaal soeverein zijn in eigen kring. Iedereen moet zijn eigen rol vervullen, zo is het. De voorzitter is het met me eens. Zo is het. Maar dat wil natuurlijk niet zeggen dat je geen dwarsverbanden kan leggen tussen alle instanties en alle betrokkenen die bezig zijn. Die verbinding kunnen we zeker nog eens leggen. Ook misschien om te kijken waar het nou schort in

de communicatie. Want ik denk dat de gebruiksmogelijkheden die er nu zijn best groot zijn. Dat zou misschien intern nog eens wat beter, suggestie van mij, moeten worden gecommuniceerd, want er kan hangende de voorbereiding van maatregelen best veel. Officieel ben je aan het gedogen, maar dat hebben we ook in brieven vastgelegd. We gedogen het omdat er gewerkt wordt aan een definitieve oplossing. Dat is een keurige manier van werken. De tweede vraag is ook beantwoord. We zijn bereid om met partijen in gesprek te gaan.

De voorzitter: Ik heb een interruptie van de heer Hofman.

De heer Hofman: Dank u wel, voorzitter. De portefeuillehouder spreekt over gedogen met uitzicht op een definitieve oplossing. Ik ken de letterlijke brieven zelf niet, maar wat wij eruit halen, is dat het op dit moment gedogen is en dat de definitieve oplossing daar nog niet logischerwijs uit spreekt. U spreekt daar wel over. Kunt u dat duiden?

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Van der Linden: Dat heb ik al gedaan. De laatste formele brief is van eind augustus en daarin staat, omdat u inmiddels maatregelen heeft getroffen en ook bezig bent met de voorbereiding van een plan van aanpak, wordt de handhavingsprocedure vooralsnog opgeschort. Dat is de vorm waarin je een soort gedoogconstructie hebt, wetend dat eraan gewerkt wordt. De laatste stand is dan dat er binnen 3B gewerkt wordt aan een plan van aanpak, of dat is er ongeveer. Dan heb je natuurlijk ook zicht op afweging en besluitvorming. Die moeten natuurlijk wel gaan komen. Daar is het contact over. Ik doe hier verder ook geen uitspraken over hoelang het … Ik doe even zo, want gedogen is natuurlijk ook weer een heel besmet woord. Tot nu toe is de handhavingsprocedure opgeschort en het is even aan de betrokken medewerkers om te kijken hoe dat in de nabije toekomst gaat. Ga ik even terug naar de vragen die aan het college waren gesteld. Vraag twee is ook inderdaad, we zijn bereid om in gesprek te gaan. De mogelijkheden die we verder zien. Voor zover ik tot nu toe heb gehoord, ik heb het ook het afgelopen halfuur niet gehoord, dat de vraag wordt gesteld, kan je een beetje ontspannen omgaan met brandveiligheidseisen? En dat vind ik ook wel fijn dat u dat niet doet, want daar willen we natuurlijk geen concessies op doen. Dat heb ik ook niet gemerkt bij 3B. Er is echt wel besef dat de definitieve oplossing er zal moeten komen. Het maatwerk is in die zin geleverd dat er wat beperkingen zijn op het gebruik, maar dat alle activiteiten die tot nu toe met veel plezier, overtuiging en inzet worden gedaan, door kunnen gaan. De vierde vraag is daarmee ook beantwoord, denk ik. Tot zover, voorzitter, in de eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel. Was dat een aankomende interruptie, mijnheer Afalah? Dan krijgt u nu het woord.

De heer Afalah: Dank u wel, voorzitter. Dank, burgemeester, ook voor de beantwoording. Ik krijg een beetje de indruk dat de situatie die er nu is, als een oplossing wordt gezien. Ik wil de burgemeester vragen, kan de burgemeester ook binnen de VRR, want er zijn wel meer gemeenten, kan hij misschien daarin wat meer gaan kijken welke mogelijkheden er zijn? Die regels die hier gelden, gelden ergens anders ook. Hoe worden ze op verschillende plekken geïnterpreteerd en of daar ruimte voor is om te kijken wat er wel mogelijk is om dat structureel op te lossen? Want dit is allemaal tijdelijk tot nu toe wat er gedaan is, maar hoe kunnen we toe gaan werken en welke mogelijkheden ziet de burgemeester om dat ook structureel op te pakken?

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Van der Linden: Even een verhelderende vraag. Bedoelt u ten aanzien van het gebruik nu, zonder dat er maatregelen zijn genomen, of gebruik na het nemen van maatregelen?

De heer Afalah: U praat over gedogen. 3B Wonen praat over opschorting van handhaving. Er wordt gewoon niet gehandhaafd op dit moment onder bepaalde voorwaarden. De risico's zijn beperkt zoals het nu gebeurt. Maar het gaat mij met name om richting de toekomst, welke maatregelen … Als er kleine

maatregelen genomen moeten worden en het kan doorgaan, is het geen probleem. Alleen, welke maatregelen dat zijn en welk maatwerk dan geleverd moet worden, hangt ook af van hoe de VRR de regels interpreteert. Is dat vergelijkbaar ook met andere gemeenten? Spelen die dingen ook gewoon in andere gemeenten? Want ik kan me niet voorstellen dat het alleen bij ons zo is.

De heer Van der Linden: Brandveiligheid is overal een wettelijk vereiste en natuurlijk verschilt elk gebouw van elk ander gebouw, omdat het ouder of nieuwer is, omdat er andere gebruikseisen zijn, meer of minder mensen, enzovoorts. Dat vloeit allemaal voort uit het Besluit bouwwerken en de achterliggende wetgeving. Aan die eisen kan niet getornd worden. Natuurlijk is het best mogelijk dat er discussie is over de concretisering van sommige maatregelen. Ik heb begrepen dat er nu bijna een plan van aanpak is dat door 3B wordt bekeken. Hoe gaan ze het uitvoeren? Hoe willen ze het uitvoeren? Dat zal weer overleg vergen en daarna volgen een besluit en een keuze, voor zover ik nu weet. Ik heb geen andere hiccups gehoord. Het proces duurt natuurlijk wel een tijdje, maar dat is ook omdat je een achterstand hebt op die brandveiligheid. Daar wil je de goede maatregelen voor ontwikkelen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zeilen we de tweede termijn in. De heer Afalah heeft nog twee seconden, maar ik kan me voorstellen dat u misschien nog iets wilt zeggen over het vervolg. Neem daar dan de tijd voor, maar het is wel beperkt nu natuurlijk. Gaat uw gang, als u wilt.

Tweede termijn

De heer Afalah: Dank u voor de coulance, voorzitter. Het is voor mij duidelijk, voor ons, wat wij willen gaan doen. Ik hoop ook dat vooral het college ons op de hoogte houdt van welke stappen er genomen gaan worden richting om dat toch brandveilig maken. Wat wij willen weten, ik denk dat we eerst moeten afwachten welke stappen er worden genomen door 3B Wonen en Welzijn Lansingerland. Heel graag terugkoppeling krijgen over wat de gevolgen daarvan zijn. En wat de gemeente vooral, en wat de burgemeester, welke stappen hij heeft ondernomen om die partijen bij elkaar te brengen en of daar mogelijkheden in zijn. Als dat aanpassingen zijn of wat dan ook, welke gevolgen heeft dat ook voor de gemeente daarin?

De voorzitter: Dank u wel. Ook de heer Hofman wilde wat coulance. Op voorwaarde dat we geen verdere citaten krijgen van Abraham Kuyper. Botst dat trouwens met de ChristenUnie, Abraham Kuyper? Nee toch? Nee, dat zou ik zeggen.

De heer Hofman: Verre van zelfs. Dank voor die coulance, voorzitter. Dank voor de steun voor de activiteiten in De Naeldhorst, die ik hier breed in de commissie hoor. Dit signaal helpt echt als steun voor die activiteiten. We buigen daarmee geen brandveiligheidsmaatregelen bij, maar we leggen daarmee wel politiek gewicht in de weegschaal. Ik hoor VVD en D66 spreken over een terughoudende overheid hierin en dat is volstrekt terecht. Maar daar wil ik wel tegelijk bij zeggen dat de overheid wel moet doen wat nodig is om balans te houden tussen brandveiligheid aan de ene kant en welzijnsactiviteiten aan de andere kant. Ik bepleit hier juist wel een interveniërende rol voor onze overheid. En even nog terugkomend op de interruptie van mevrouw Biharie, concreet, maatregelen kosten altijd geld. Er wordt gesproken over wat kunnen we doen om het allemaal een beetje bij te buigen, zodat het past binnen de brandveiligheidsmaatregelen? Als zo'n plan van aanpak waarover gesproken wordt nou veel te duur, buitenproportioneel duur uitvalt en 3B Wonen dat niet kan dragen, dan kunnen wij wellicht inspringen in een rol dat we zeggen, wij vinden als lokale overheid die welzijnsactiviteiten zo belangrijk dat we daar eens samen gaan optrekken met 3B Wonen. Dat kan nog een hele concrete rol zijn. Die zeggen we niet hier zo even uit de losse pols toe, maar daar zouden we nog aan kunnen denken. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Biharie wil iets opmerken.

Mevrouw Biharie: Ik vind de laatste opmerking van de heer Hofman erg voorbarig. Ik hoor, als ik goed heb geluisterd naar de beantwoording, er is nu contact, er ligt nu voor een plan van aanpak ligt bij 3B Wonen. D66 vroeg, bij welke partij ligt de verantwoordelijkheid? Als ik daar goed naar heb geluisterd. Ik denk dat we even inderdaad, niet dat ik met VVD en D66 meega, maar wel stap voor stap. We hebben hier zorgen

horen uiten. We hebben steun betuigd met zijn allen. Er is goed, vind ik, vanuit de burgemeester, de portefeuillehouder gereageerd. Laten we eerst dat plan van aanpak afwachten. Dat ligt bij 3B Wonen, de verantwoordelijkheid, en dan kijken we wat dan nodig is. Ik wil dat even kaderen, want anders schep je een verwachtingsbeeld dat PRO op dit moment niet gepast vindt. Dank u. Maar dat moest een vraag zijn. Excuus, voorzitter. Dank.

De voorzitter: Daar mag u heel kort op reageren. Gaat uw gang.

De heer Hofman: U hebt volstrekt gelijk dat het heel erg voorbarig is. Tegelijkertijd vroeg u een beetje naar een wat-als-scenario en als daar dan een wat-als-antwoord op terugkomt, wat voor concrete maatregelen ziet u dan? Ik heb u iets geschetst. Ik heb het goed proberen te doen. U hebt gelijk, het is voorbarig.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even naar de andere leden van de commissie. Mijnheer Kampinga nog een opmerking. Gaat uw gang.

De heer Kampinga: Misschien in het vervolg hierop, waar ik al over begon, wie is de partij die het eerst aan de orde is? Voor mijn gevoel speelt Stichting Welzijn Lansingerland een belangrijke rol en 3B Wonen als eigenaar van het pand. Ik woon ook in een wat ander pand, maar als daar de brand uitbreekt, dan komt de gemeente vast niet aandragen. Ook allemaal mensen van 80 en 90. Waarom moet dat per se via de gemeente lopen? Dat vraag ik me eerlijk af. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Raufi nog.

Mevrouw Raufi: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor hier gewoon verschillende verhalen, verschillende belangen. Maar Leefbaar 3B staat voor een veilige samenleving. Vooral voor onze senioren. Niet vergeten, ze hebben jarenlang hard gewerkt voor onze maatschappij, een bijdrage geleverd bij onze maatschappij. Nu is de beurt aan ons om voor hen te zorgen. Laten we ook samen zorgen dat zij zichzelf veilig, gewaardeerd en gerespecteerd voelen en kunnen genieten van hun welverdiende tijd. Laten we gewoon samenwerken in plaats van aan elkaar te vragen. En de activiteiten laten doorgaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Biharie nog.

Mevrouw Biharie: Dank u, voorzitter. Ik heb net in de beantwoording gehoord, nadat er zorgen zijn geuit, dat er heel veel activiteiten door kunnen gaan met wel bepaalde kaders waar de veiligheid in de gedoogperiode, dat het wel kan plaatsvinden. Terwijl in het begin dacht ik, vinden er geen activiteiten plaats? Maar dat kan wel. Veiligheid staat voorop. Laat het wel wezen, we staan met zijn allen voor onze ouderen. En we doen het samen. Ik vind het wel even goed om aan te geven, na de beantwoording, dat we niet daar ruis of wat dan ook creëren. Ik denk dat we allemaal op hetzelfde level zitten wat we voor onze ouderen voor ogen hebben. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Hofman.

De heer Hofman: Ik ga mijn respons even in een vraag proberen te formuleren. Bent u ermee bekend dat de activiteiten eind deze maand echt eindigen als er geen actie wordt ondernomen? Op dit moment is er sprake van een gedoogconstructie. Eind deze maand bestaat die niet meer en het is nog maar de vraag of er richting eind deze maand weer een gedoogconstructie wordt opgetuigd of dat er maatregelen worden aangekondigd. Bent u daarmee bekend?

Mevrouw Biharie: Ik heb nogmaals, net als u, zitten luisteren en de verantwoordelijkheid ligt nu bij het plan van aanpak bij 3B Wonen. Ik ben een positief mens en optimistisch. Ik ga ervan uit dat er wel nu keihard aan wordt gewerkt dat onze ouderen met hun activiteiten door kunnen gaan, mijnheer Hofman. Dank.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Halkes.

De heer Halkes: Dank u wel, voorzitter. Ik wil de burgemeester bedanken voor de antwoorden. Ik begrijp dat er gesprekken worden gevoerd over het voortzetten van de huidige situatie na 1 november. Ik vraag wel aan de burgemeester, kan hij er een termijn aan geven dat we die duidelijkheid krijgen? Want ik denk ook dat de bewoners en insprekers daarop zitten te wachten. En verder, wat ons betreft hoeft niet elke stap aan de raad te worden gemeld, zoals WIJ Lansingerland dat wil. Wij gaan ervan uit dat de burgemeester vanzelf terugkomt als er nieuws is.

De voorzitter: Mevrouw Coenraad. Hoeft niet. Dan gaan we naar de tweede termijn van de burgemeester. Toen dacht ik bij mezelf, misschien is het wel aardig dat u ook even voor de tribune duidelijk maakt wat nou de volgende stap is en wie dat dan doet en op wat voor termijn, want er zullen vast een hoop mensen in De Naeldhorst ook nieuwsgierig zijn naar wat er dan uit is gekomen vanavond. Gaat uw gang.

De heer Van der Linden: Dank. Ik denk dat het goed is om terug te komen op het moment dat, 3B Wonen is bezig met zijn plan van aanpak. Als daar de besluitvorming over rond is, dat lijkt me een goed moment om sowieso even terug te komen. Intussen is natuurlijk ook, en ik heb denk ik niet alle briefwisseling, maar eind augustus is die handhavingsprocedure opgeschort in de verwachting dat rond begin oktober een plan van aanpak zou moeten worden ingediend. Dat plan van aanpak is er. Hoe dat verder gaat? Dat heeft natuurlijk nog een paar weken tijd. Ik ga daar nu geen toezeggingen op doen, maar natuurlijk, daar wordt het goede gesprek over gevoerd. Mocht dat witte, grijze of andere rook opleveren, en mocht daar dan een probleem uit voortvloeien, dan laat ik het ook even weten. Maar dan zijn er vast ook andere kanalen die dat laten weten. Verder zou ik willen eindigen met waar we mee begonnen, citerend uit de eerste, de tweede inspraak, niemand doet iets verkeerd, iedereen zit goed in zijn rol, volgens mij. Laten we dat zo houden.

De voorzitter: Dank. Ik dacht toch even dat Abraham Kuyper weer om de hoek ging komen. Tot zover De Naeldhorst, zeg ik maar even. Wij zijn een krap uurtje bezig. Is er behoefte om even de benen te strekken. Die is er. Gaat uw gang.

Schorsing

6. Stukken ter advisering aan de raad

6.a Centrumregeling Arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal

De voorzitter: Neemt u plaats. Dan gaan wij verder met onze vergadering naar agendapunt 6.a. Dat is een stuk ter advisering aan de raad, namelijk het voorstel over de centrumregeling arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal. De zes gemeenten in deze arbeidsmarktregio werken al samen op het gebied van scholing, bijscholing en begeleiding naar werk. Met deze centrumregeling wordt die samenwerking juridisch vastgelegd en voert Zoetermeer als centrumgemeente de regionale regie. In twee termijnen. Wie wil daarover het woord? Mijnheer De Ruiter, gaat uw gang.

Eerste termijn

De heer De Ruiter: Dank u, voorzitter. Arbeid is belangrijk voor een mens, niet alleen omdat iemand zonder werk financieel in de problemen kan komen, maar ook omdat werken en het verdienen van eigen inkomen bijdragen aan iemands mentale welzijn en een gevoel van waardigheid geven. Vanuit die gedachte staan we als CDA positief tegenover de centrumregeling arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal. Regionale samenwerking op dit dossier is belangrijk, omdat de arbeidsmarkt niet ophoudt bij onze gemeentegrenzen. Daarbij heeft het CDA nog wel een vraag aan de wethouder, is deze centrumregeling ook gericht op mensen in de bijstand? Uit de antwoorden op onze technische vragen komt namelijk naar voren dat er in de periode van januari tot en met augustus van dit jaar slechts één persoon vanuit onze gemeente met een bijstandsuitkering via de gemeente gebruik heeft gemaakt van het Werkcentrum. Als deze regeling inderdaad ook bedoeld is voor mensen in de bijstand, is het dan niet

mogelijk om het Werkcentrum hiervoor meer in te schakelen of om mensen in de bijstand actiever naar het Werkcentrum door te verwijzen/sturen? Kan deze regeling daarbij helpen? En kan de wethouder uitleggen hoe in de praktijk hierop ingespeeld kan worden om meer mensen vanuit de bijstand aan het werk te helpen? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Deitmers, gaat uw gang.

De heer Deitmers: Dank u wel, voorzitter. De zienswijze doorlezend, stellen wij vast dat de voorliggende conceptcentrumregeling een goede basis vormt voor verdere samenwerking binnen de arbeidsmarktregio. We willen als Leefbaar 3B echter wel twee kanttekeningen plaatsen. Als eerste de genoemde meerwaarde, de voordelen van deze regeling. Als meerwaarde voor deze regeling worden snelheid, eenduidigheid en kwaliteit van dienstverlening genoemd. Door het mandaat voor de regionale aanpak bij slechts één centrumgemeente te leggen, is het aspect eenduidigheid te verwachten. Tenminste, alles verloopt via één loket. Hoe de verbetering in snelheid en kwaliteit van dienstverlening zullen worden gerealiseerd en in welke mate, is niet duidelijk. Juist deze punten zijn belangrijk voor onze inwoners. Wij vinden als Leefbaar 3B dat we als raad over deze aspecten periodiek geïnformeerd zouden moeten worden en juist dit is niet gerealiseerd in deze regeling. Dan mijn tweede punt, voorzitter, de monitoring door de raad van deze centrumregeling. In de centrumregeling zelf worden veel aspecten juridisch geregeld. Onder andere een evaluatie van deze regeling na vier jaar. Dat vinden wij prima. Wat voor ons ontbreekt, is zicht voor de raad op de tussenperiode en de verantwoording van de centrumgemeente aan de overige gemeenten. Hoe verlopen de taken en bevoegdheden van de centrumgemeente, zoals deze in artikel 4 worden benoemd? Niet alleen de aantallen, maar juist ook de snelheid en kwaliteit van dienstverlening. En dan meer specifiek voor Lansingerland, wat zijn de wachttijden? Hoeveel inwoners worden aan werk geholpen? En daarnaast zouden we graag inzicht willen hebben in de uitvoeringskosten, de overhead en eventuele extra bijdragen. Daarom pleiten wij voor een jaarlijkse verantwoording door de centrumgemeente richting de overige gemeenten met betrekking tot deze regeling, met vooraf overeengekomen ijkpunten. Voorzitter, ik sluit af. We staan positief tegenover de zienswijze, maar vragen nadrukkelijk aandacht voor hoe we als raad kunnen monitoren van deze regeling, en wel met een jaarlijkse frequentie, zodat we op basis van inzicht kunnen bijsturen. Dan heb ik nog twee vragen voor de portefeuillehouder. Hoe staat u tegenover het periodiek informeren van de raad en hoe ziet u de verantwoordelijkheid, verantwoordingsplicht van Zoetermeer richting de raad? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie wil het woord? Mevrouw Draak.

Mevrouw Draak: Dank u wel, voorzitter. Ik had, denk ik, dit raadsvoorstel iets anders geïnterpreteerd dan de twee voorgaande sprekers. Naar mijn idee is die arbeidsmarktregio al meer dan een jaar actief en is dat een opvolger van de voormalige Werkgeversservicepunten. Hetgeen waar we nu over moeten beslissen, is of we Zoetermeer als soort van penvoerder gaan hanteren. Zo zie ik het, om subsidies aan te vragen en de sturing te geven aan deze arbeidsmarktregio. Op zichzelf, als ik alles lees, dan zie ik hier alleen maar voordelen in, omdat anders ambtelijk tussen zes verschillende gemeenten, die ook echt wel voor een deel in andere regio's liggen, ook al zijn wij samengevoegd in een regio, alle afstemming daartussen of iedereen zijn eigen ding daarin gaat doen. Volgens mij is het een heel goed idee om dit allemaal aan Zoetermeer over te dragen. Waarbij ik het wel met de heer Deitmers van Leefbaar 3B eens ben dat het een goed idee zou zijn dat wij als aangesloten gemeente wel jaarlijks bijvoorbeeld iets te horen krijgen over wat er is gebeurd in die regio. Een vraag die ik wel heb en die een beetje buiten dit voorstel gaat, aan de wethouder, is, wij hadden als Lansingerland niet de keuze welke arbeidsmarktregio wij bij zouden horen. We zijn hier ingedeeld met Zoetermeer, Pijnacker-Nootdorp, Leidschendam-Voorburg, Voorschoten. Allemaal plaatsen die niet echt in het vizier van onze inwoners liggen. Mensen die de arbeidsmarktregio nodig hebben om een baan te vinden zijn misschien veel meer of makkelijker georiënteerd op grote steden zoals Den Haag of Rotterdam. Ook omdat die vanuit Lansingerland veel beter bereikbaar zijn met openbaar vervoer dan de kleinere andere gemeenten die ik net noemde. Waar ik heel benieuwd naar ben, is hoe de samenwerking tussen de verschillende arbeidsmarktregio's is geregeld en of onze werkzoekenden bij het bezoek van een spreekuur van deze arbeidsmarktregio in Lansingerland of in Zoetermeer, of zij ook worden gewezen op werkmogelijkheden in deze genoemde

steden? Dat wilde ik graag nog even weten. Maar de inhoud van het stuk is wat de VVD betreft een hamerstuk, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Molenaar.

Mevrouw Molenaar: Dank u wel, voorzitter. Net zoals mevrouw Draak van de VVD focus ik mijn bijdrage vooral op het beslispunt waar het over gaat, volgens mij, dat is over de afspraak met Zoetermeer als centrumgemeente over het verstrekken van subsidies voor het arbeidsmarktbeleid als uitvloeisel van het convenant, wat erbij zat in de stukken uit juni 2025. Wat onze fractie betreft is het beleggen van die subsidietaak bij de centrumgemeente Zoetermeer akkoord. Maar ook wij hebben een paar aandachtspunten en vragen. Ik moest heel erg denken aan de bespreking vorige maand in deze commissie over toegankelijkheid. Dat raakt wel een heel klein beetje aan wat de VVD net al aangaf, hoe is dat meegewogen in deze centrumregeling? En het tweede punt is de evaluatie één keer in de vier jaar. Maar de klachten gaan bijvoorbeeld ook allemaal via Zoetermeer. Wij vroegen ons af, kan in de evaluatie ook iets meegenomen worden over de klachten en over de afhandeling daarvan? Want dat zegt heel vaak ook iets over het functioneren van een regeling. En nu staat er in de klachtenregeling of in de evaluatie dat er alleen maar gekeken wordt naar de actualiteit van de regeling en niet naar … Wij zouden daar ook de afhandeling van klachten of überhaupt de dienstverlening in mee willen nemen. Dat waren de twee punten.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven nog? Mevrouw Biharie.

Mevrouw Biharie: Dank u wel, voorzitter. In principe staat PRO Lansingerland positief tegenover de zienswijze. Alleen had ik een vraag daarover, hoe wordt door gemeente Lansingerland als aangesloten gemeente de samenwerking ervaren? En mijn tweede vraag, is er een balans tussen de investeringen en het behaalde resultaat tot nu toe in Lansingerland? Als je ziet naar de beantwoording van technische vragen van het CDA, staat dat dichtbij de visie die onze gemeente heeft? Welke doelgroepen hebben we voor ogen en waar willen we naartoe werken? Hoeveel inwoners gaan we daarnaartoe begeleiden? Concreet mijn vraag, hoe zit het met de balans tussen investeren met behalve het geld. Ik ben altijd investeren, maar ook mankracht, vrouwkracht en het behaalde resultaat tot nu toe. Dat was het voor nu. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Alsemgeest.

De heer Alsemgeest: Voorzitter, dank u wel. Wat betreft de centrumregeling arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal ligt er voor ons een zienswijze waar we vanavond op moeten reageren. De fractie van WIJ Lansingerland heeft de inhoud van de regeling tot zich genomen en de zienswijze daarop. We kunnen ons als fractie vinden in de zienswijze en zien dat dan ook als een hamerstuk.

De voorzitter: Klip-en-klaar. Ten slotte, mevrouw Coenraad.

Mevrouw Coenraad: Dank u wel, voorzitter. Onze fractie kan ook de gedachte achter deze centrumregeling goed volgen. Waar onze zorg zit, is hoe wij als raad de belangen van onze inwoners goed kunnen blijven bewaken. In de zienswijze staat transparantie over de inzet van regionale middelen, zodat de raad waar nodig goed geïnformeerd blijft over de resultaten van de regionale samenwerking. En als ik de heer Deitmers net hoor, vraag ik me af of hier misschien kan staan, periodiek? En dan aan het college de vraag of we daardoor meer zicht krijgen? Ten tweede, in het samenwerkingsconvenant worden doelgroepen genoemd, zoals jongeren, statushouders en inwoners met een arbeidsbeperking. Krijgen wij als raad straks ook inzicht in wat deze regionale samenwerking voor deze groepen oplevert? Dat we zien wat het echt voor Lansingerland, deze specifieke doelgroepen, deze regeling uiteindelijk oplevert en of het vooruitgang is? Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de wethouder. Gaat uw gang.

Beantwoording college

De heer Roks: Voorzitter, dank u wel. Fijn om hier in het midden in commissie Samenleving voor het eerst met u van gedachten te mogen wisselen. Bijzonder en mooi om te doen. Dank ook voor alle vragen die gesteld zijn, want het is misschien een technische regeling, maar daar zit natuurlijk heel wat achter. Het gaat natuurlijk over onze inwoners en hoe we ze aan het werk helpen en hoe we dat op de beste manier kunnen gaan doen. Dat vraagt natuurlijk al nog wat inzet. Soms doen we dat heel lokaal en soms moeten we de handen ineenslaan. Ik wil aanhaken bij het punt wat de VVD maakte, zo was het wel inderdaad. In 2025 hebben we een convenant getekend en een convenant was al een opmaat naar een samenwerking. Daarmee kunnen we ook gelijk aansluiten bij de verdere stap. Ik zou zeggen, tijd voor de volgende stap en ook tijd dat we die samen gaan zetten. We weten ook het hoe en waarom we het gaan doen. We hebben het gehad over over grenzen heen kijken, samenwerken, erg belangrijk. Maar ook willen we de Europese subsidies binnenhalen en om die subsidies binnen te halen hebben we een vehicle nodig. Dat klinkt misschien heel technisch, maar je hebt gewoon een of andere regeling nodig om samen aanspraak te kunnen maken op die subsidies. Bijvoorbeeld als het gaat om de scholingsvouchers. Wij willen ook onze inwoners wat dat betreft maximaal faciliteren om te zorgen dat ze ook mee kunnen doen aan deze regeling. daarom moeten we de handen ineenslaan en moeten we zorgen dat we met elkaar deze regeling optuigen. Daar zitten gewoon wat spelregels aan, maar als we dat goed doen, dan worden onze inwoners daar beter van. Als je dan kijkt naar hoe het verder gaat, dames en heren, vanmiddag, is misschien wel leuk. U vroeg naar samenwerking, hoe dat gaat dan onder elkaar. Het is een arbeidsregio die misschien wel anders is dan de jeugdzorgregio, maar ook daarin hebben we betrouwbare partners om ons heen en is het goed om te zien dat alle partners ook betrokken zijn. Ergens moet je een aftrap wegzetten. Dat hebben we vandaag ook gedaan. We zijn als gemeente Lansingerland gastheer geweest vanmorgen om alle partijen uit te nodigen. We hebben hier boven, een etage hoger, we kunnen bijna het plafond zien, een overleg gehad om met elkaar van gedachten te wisselen over hoe we dat effectief gaan doen. Samenwerken begint met mensenwerk. We kunnen het hebben over een regeling, we kunnen het hebben over allerlei regels die erbij horen. Maar het gaat er ook om, vinden wij als wethouders en portefeuillehouders elkaar. We hebben elkaar eens diep in de ogen aangekeken. Wat zijn de spelregels en wat verwachten we dan ook van elkaar? En op die manier zijn we het traject gestart en hebben de intentie uitgesproken, wij willen hiermee aan de slag. Ik denk dat wij in Lansingerland ook een van de eersten zijn die deze regeling hier voor hebben liggen. Er zijn heel veel gemeenten die deze stap nog moeten zetten. We zijn vlotjes, maar dat zal u niks verbazen. Dat mag ook wel, gezien de ambitie. Daarbuiten kan ik u ook vertellen dat ik vanmiddag een heel mooi werkbezoek heb gehad in Zoetermeer, waar onder andere het Werkcentrum zit, om ook eens te kijken, hoe werkt dat nou in de praktijk? En dat zijn zaken waar ik in de toekomst met u over van gedachten wil wisselen, zodat we het niet alleen maar bij theoretische benaderingen houden van stukken, maar dat we ook eens in de praktijk gaan kijken, hoe werkt dit nu? Laat ik daar straks even op terugkomen bij de beantwoording over de verantwoording, voorzitter. Dan kijk ik eventjes naar de zaken die gesteld zijn. Ik begin eventjes bij de punten van de VVD, want die begonnen bij de oorsprong. Ik heb al gezegd, wat u stelt, is inderdaad juist. U stelde ook tevens de vraag, wat is nou de keuze voor de arbeidsmarktregio en hoe is dat ontstaan? We zijn daar min of meer aan gebonden. Dat is een regeling die opgelegd is door het ministerie en dat is een logische regeling van hen uit, hoe dat georganiseerd is. Je kunt daar eventueel van afwijken, maar dat vergt zoveel werk en heeft heel veel complicaties met zich meegebracht dat dat gewoon niet wenselijk is. Wij houden ons ook vast aan de regio die we nu hebben. We moeten het gewoon met elkaar gaan doen. En ik denk dat, als ik de sfeer proef binnen de regio, het heel goed mogelijk is om dat ook zo te doen. Vervolgens zegt u ook een antwoord over de begrenzing.

De voorzitter: Ik heb een interruptie voor u van mevrouw Draak.

Mevrouw Draak: Dank u wel, voorzitter. Maar misschien ben ik nu toch iets te snel. Ik ga toch nog even wachten met mijn interruptie, want de wethouder haalde adem en ik wacht even.

De voorzitter: Het is maar goed dat we niet een maximumaantal interrupties hebben, want anders had u hem kwijt geweest. Mijnheer Roks.

De heer Roks: We gaan vrolijk verder, voorzitter, want ik wil de vragen toch zo goed mogelijk beantwoorden als ik kan. Die keuze van die arbeidsmarktregio heb ik een beetje geduid, dat we daar toch redelijk aan vast zitten. Dat is helaas zoals het is, maar ik denk met de mensen om ons heen, dat we daar helemaal niet rouwig om hoeven te zijn. Die begrenzing waar u naar vroeg, dat is een punt. Kunnen inwoners ook buiten die arbeidsmarktregio terecht? Bijvoorbeeld in Rijnmond of in Haaglanden. Ja, dat kan. Maar wel onder bepaalde voorwaarden kunnen ze ook buiten de arbeidsmarktregio terecht voor ondersteuning naar werk. Dat is mogelijk, al blijft natuurlijk onze eigen woongemeente of de lokale UWV-vestiging altijd het wettelijke startpunt van zo'n reis. De ondersteuning is wel zo ingericht dat dienstverlening niet stopt bij onze regiogrens. Wat dat betreft is er ook keuzevrijheid. Als ik dan ga kijken naar de samenwerking, heb ik iets over gezegd. Ik denk dat we ook met ons allen de plicht hebben om hier een succes van te maken. Dan ga ik ook eventjes naar de punten die genoemd zijn, onder andere het CDA, positief, maar is het ook gericht op mensen uit de bijstand? Juist. We hebben op dit moment 1 persoon zitten. We hebben 66 mensen geholpen het afgelopen halfjaar, maar het is juist ook gericht op de bijstand. Daar zou ik ook de komende tijd meer op in willen zetten, meer benutten. Dit vehicle wat we hier hebben, kan daarbij zeker helpen. We gaan onze mogelijkheden verruimen, namelijk ook buiten de gemeentegrenzen kijken naar werkgevers die eventueel mensen uit onze bijstandspopulatie of met specifieke kwaliteiten goed kunnen gebruiken. Het antwoord daarop is volmondig ja, voorzitter. Dan Leefbaar 3B, vraagt ook naar de meerwaarde, snelheid en kwaliteit. Is het ook geborgd in de dienstverlening? Dat zou zeker zo moeten zijn, want dat is een van de redenen waarom we het ook doen. En die kwaliteit moet ook omhoog, maar we willen ook zorgen dat we de dienstverlening beter op poten zetten. Daarom maken we ook gebruik van die scholingsvouchers, waar mensen kunnen bijscholen en omscholen. Mensen hebben een mooie carrière gehad, maar hebben even iets anders extra's nodig. Dan kunnen we onze inwoners ook die service verlenen om inderdaad een scholingstraject aan te bieden, betaald via een subsidietraject, om ze ook bij te scholen en op andere manieren in te zetten. Dat is voor ons ook erg belangrijk om hier inderdaad meer werk en tempo op te maken. Voorzitter, dan ga ik naar de evaluatie. Daar hebben meerdere partijen ook om gevraagd. Als we iets gaan doen en het is nieuw, dan moet je ook zorgen dat je dat borgt. Je gaat samen op reis. Het is ook een vertrouwenskwestie. Werkt zoiets nou? Dat moet je samen gaan ondervinden. In zo'n reis horen natuurlijk ook altijd punten dat je zegt, laten we even terugkoppelen. Wat hebben we meegemaakt, waar staan we? En dan zie ik verschillende manieren van terugkoppeling voor me. Een keer een sessie waar we komen uitleggen waar we staan met een informatiebijeenkomst. Maar ik zie ook voor me dat we een keer per jaar gewoon een raadsinformatiebrief maken met wat feiten, zoals genoemd, waarin we wat duidingen kunnen geven op doelgroepniveau. Waar ik ook een aantal vragen over heb gekregen. En waar we aan kunnen tonen, wat werkt er nu wel en wat werkt er nu niet? Dan heeft uw raad ook inzicht in wat er gebeurt. Heeft u zicht op de kwaliteit en de snelheid. Maar u zou ook kunnen bijsturen met aanvullende vragen, want we zijn een lerende organisatie en we hebben meerdere stappen te zetten. Laten we dat met elkaar ook doen. Ik wil u graag ook faciliteren om 1 keer per jaar zo'n moment te organiseren of te rapporteren waar we staan, omdat we samen optrekken in zo'n nieuw traject.

De voorzitter: Ik heb een interruptie van mevrouw Coenraad. Gaat uw gang.

Mevrouw Coenraad: Ik vraag me af of het een toezegging is? Of het een toezegging is om dit elk jaar te organiseren?

De heer Roks: U kent mij misschien nog niet zo goed, maar als ik iets zeg, dan is dat een toezegging. Dan kom ik mijn woord na. Als ik het zeg, dan ga ik het ook doen. Daar mag u mij op aanspreken als dat niet zo is. Ik vind het zelf ook belangrijk. We hebben ook boven gezegd, we gaan met elkaar een traject in dat nieuw is en ik vind het ook bijzonder goed dat we met elkaar delen en de vinger aan de pols houden. Dat geldt voor mij vanuit het bestuur, maar dat geldt voor u als raad om te weten wat er gebeurt. Het gaat natuurlijk wel om een gemeenschappelijke regeling waar u ook wat dat betreft het een en ander van vindt. Ik vind het ook heel goed dat ik toezeg om me hard te maken dat ik het woord hierbij geef dat we dat gewoon één keer per jaar met elkaar gaan organiseren.

De voorzitter: Interruptie van de heer Deitmers.

De heer Deitmers: Dank u wel, voorzitter. U hoort in ieder geval de vragen ook. Mevrouw Molenaar vraagt over het aantal klachten. Ik hoor het CDA op dat moment het aantal geholpen mensen bij de bijstand op dat moment. In hoofdstuk vier wordt alles genoemd wat de afspraak omhelst. Ik zou in ieder geval willen proberen … Heel hartelijk dank overigens voor de toezegging die u doet. Om juist dit hele hoofdstuk vier mee te nemen, zodat we daarmee, met de kwaliteit van de zorg en de snelheid, het totaal blijven houden, dat we elk jaar even weten op dat moment hoe de zaak loopt. Want u geeft terecht informatie over het aantal mensen dat via de bijstand geholpen is. Dat is juist informatie die we heel belangrijk vinden. Hartelijk dank daarvoor.

De heer Roks: Het is ook terecht dat het punt is opgenomen natuurlijk. Want er zijn gewoon een aantal thematieken die we in zo'n RIB eventjes kunnen duiden, onder andere de kwaliteit van dienstverlening, snelheid, aantal mensen dat geholpen is, opsplitsing per doelgroep zoals de bijstand, maar ook hoe er is omgegaan met klachten. Dat is ook een van de redenen dat Zoetermeer zegt, dit moet wel formeel goed geregeld zijn, want als je een klachtenprocedure inregelt, moet het kloppen en dan moet je ook kunnen handelen. Zoetermeer gaat dat voor ons doen in de monitoring met onze raad en wij zorgen dat we daar nauw bij aanhaken, maar het moet wel juridisch geborgd zijn.

De heer Deitmers: Nog een korte vraag, want u geeft allerlei parameters, laat ik zeggen, waar wij graag over geïnformeerd willen worden. Ik stel gewoon vast, want voor mij is het zo inderdaad, mevrouw Draak gaf aan, in 2025 is de regeling gestart. Maar de centrumregeling an sich ligt nu op tafel. En dit aspect waar we het nu over hebben, wordt gewoon niet geregeld in die centrumregeling. Vandaar ook dat ik met die vraag kwam op dat moment. Bent u ook bereid om dat toe te voegen aan hetgeen wat nu op tafel ligt?

De heer Roks: Dat is goed, want dat heb ik volgens mij met mijn eigen woorden proberen te zeggen. We hebben boven hier een gesprek gehad over, we maken een start met elkaar, maar we hebben ook een aantal dingetjes extra nodig. We hebben onder andere ook gesproken over die klachtenregeling en hoe we daar met elkaar mee omgaan. De wethouder van Zoetermeer, die voorzitter en penvoerder is van dit onderwerp, heeft ook gezegd, ik wil dat graag ook serieus oppakken. Hij heeft ook gezegd, laten we dan met elkaar zorgen dat we deze regelingen kunnen afspreken, want ik moet juridische capaciteit inregelen. Ik vind dat hele logische thematieken die terugkomen in een raadsinformatiebrief. Daarbij hebben wij een regeling en als u als raad extra informatie wenst en een extra paragraaf, dan organiseren wij dat. Voorzitter, dan heb ik de vragen van …

De voorzitter: Had u een interruptie, mevrouw Molenaar?

Mevrouw Molenaar: Omdat ik hem misschien zelf niet helemaal goed begrijp. Maar we hebben het nu over de centrumregeling, die heel specifiek gaat over het verstrekken van subsidies en over de evaluatie daarvan. En waar u het nu over hebt, wat we heel goed vinden, is de gemeenschappelijke regeling in zijn geheel regelmatig evalueren, waarover je bijgepraat wil worden. Voor mij werkt dat nog even wat verwarrend in mijn hoofd. Praten we nu over een gemeenschappelijke regeling met een rapporteur of zo? Want waar we het nu vanavond over hebben, is volgens mij die centrumregeling met de rol van Zoetermeer als subsidieverstrekker. En of we het daarmee eens zijn, en daar gaat de zienswijze ook over. We hebben het nu over andere dingen. Ik vind het een klein beetje verwarrend, maar kunt u misschien aangeven dat de dingen die u bedoelt, dat dat een vervolg is hierop? Want dat is niet die centrumregeling an sich. In de centrumregeling staat, we dragen de gemeente Zoetermeer op om als centrumgemeente de subsidies binnen te halen. Daar gaat het over en niet over al die andere dingen.

De voorzitter: Wethouder.

De heer Roks: Laat ik het even proberen uit te leggen. We praten wel over de centrumregeling en achter die centrumregeling zit een aantal artikelen. Dat zijn artikelen die we met elkaar afspreken, hoe we dat gaan doen. Dat is een soort contract wat we met elkaar afstemmen. En bijvoorbeeld bij artikel 12 ziet u staan, klachten. Dan staat er een paragraafje hoe we omgaan met klachten en functionarissen en hoe de centrumgemeente dat terugkoppelt, volgens die klachtenregeling. Die klachtenregeling wordt gewoon

geëffectueerd en opgezet. Daarbij kan ik me voorstellen dat u als gemeenteraad een keer per jaar wil weten, zijn er klachten geweest, hoeveel klachten zijn dat geweest? Ik kan op artikel 12 een terugkoppeling geven over de inhoud van die regeling die we met elkaar afspreken. We spreken over de regeling en als u zaken wilt weten over de inhoud van die regeling, is het aan mij om u een keer per jaar terugkoppeling te geven.

De voorzitter: Vervolg uw betoog.

De heer Roks: Dank u wel. Dan ga ik verder met het inzicht, ook in de uitvoeringskosten. We zullen even kijken hoe we dat gaan oppakken. Dat is natuurlijk aan Zoetermeer om dat effectief en lean and mean te organiseren, maar ik zal kijken hoever ik daarmee kom, want het ligt natuurlijk wel bij de centrumgemeente om daar iets van te vinden en dat in te regelen. Het geld wordt dadelijk overgemaakt en zij zijn de partij die dat voor ons organiseren. Anders ga ik over andermans huishoudboekje praten. Maar ik wil gerust even opsteken hoever we daarmee kunnen komen. De verantwoordelijkheid ook van Zoetermeer richting onze gemeenteraad. Zij zijn centrumgemeente. Nogmaals, wij nemen deel. Wij zijn contractant. Wij gaan kijken in hoeverre we uw raad kunnen informeren over de punten. En volgens mij heb ik daar voldoende over gezegd, voorzitter. Anders ga ik mij herhalen. Dan ga ik even naar de ChristenUnie. Toegankelijkheid, hoe worden we meegenomen? Ook dat is mooi, dat het niet alleen maar regionaal beleid is. De kracht ligt hem ook in lokale voorbeelden. Bijvoorbeeld, het Werkcentrum heeft op 7 oktober een workshop georganiseerd in Bergschenhoek over het maken van een cv met behulp van AI. Twaalf mensen hebben daaraan deelgenomen. Zo proberen we ook alles wat in onze regio gebeurt zeker lokaal te maken. Het is zeker niet zo dat alle mensen naar de Promenade 265 moeten. Ook in onze gemeente vinden er activiteiten en events plaats, juist om het laagdrempelig en toegankelijk te houden. Dan, voorzitter, samenwerking heb ik iets over gezegd. Informeren van de raad en klachten heb ik ook gehad. De fractie PRO vraagt ook hoe die samenwerking wordt ervaren. Dat is een hele mooie. En dat is juist het mooie van samenwerken, dat moeten we inderdaad met elkaar gaan ervaren en iedereen heeft daar een rol in. Een positieve stap voorwaarts te zetten, maar ook vertrouwen uitspreken dat we het samen gaan doen. Als je ziet hoeveel voordelen er zijn bij deze regelingen, met name dat we onze inwoners meer kunnen bieden dan we nu doen. Dan hebben we de lokale beleidsagenda, maar we hebben ook een regionaal sausje eroverheen, waarbij we ook met subsidies uit Europa en van het ministerie onze inwoners gewoon net een extra zetje kunnen geven. Ik noem maar even die scholing over bij- en omscholing. Dat zijn best belangrijke items. Je zal maar uit een branche komen waar het even minder gaat, je zoekt nieuw werk, dan hebben wij ook extra iets te bieden. Dat vinden we belangrijk en daar willen we mensen ook de tijd en ruimte voor geven en financiële ondersteuning om dat mogelijk te maken. Die samenwerking gaan wij elkaar vinden en we zullen dat regelmatig ook via die RIB, minimaal één keer per jaar, maar vooral bij evenementen of events met elkaar meemaken. Ik zou het ook leuk vinden als we straks ook events hebben, dat u zegt, we nodigen mensen uit de raad en commissie uit. Kom het eens beleven, zoals de raadrapporteurs doen. Ervaar het maar eens gewoon. Dan de balans op dit moment. De balans op dit moment is er eentje waar we zeggen, het is ja of nee. Waarbij de balans voor ons een ja is, dat we zeggen, er zitten heel veel voordelen aan deze regeling voor de gemeente Lansingerland. En laten we dat met elkaar gewoon gaan doen. We doen het voor onze inwoners. We doen het voor de mensen die een baan zoeken en laten we die maar eens extra kansen bieden op het creëren van werk. Voorzitter, tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Is er behoefte aan een tweede termijn? Ik kijk even naar de heer De Ruiter, de heer Deitmers. Nee. Mevrouw Draak? Nee. Mevrouw Molenaar, mevrouw Biharie, de heer Alsemgeest, allemaal niet. Coenraad, ook niet. Mag ik daaruit opmaken dat het een hamerstuk voor de gemeenteraad wordt? Ja, dan is dat bij deze besloten. Dank u wel. Dat was de centrumregeling arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal.

7. Actualiteiten uit het college

De voorzitter: Dan gaan we over naar agendapunt 7, de actualiteiten uit het college. U heeft in uw stukken gezien dat deze maand de raad een voortgangsrapportage heeft ontvangen van het college met

een paragraaf over Samenleving. Is er iemand die daar iets uit wil vragen? Mevrouw De Bruijn, gaat uw gang.

Mevrouw De Bruijn: Dank, voorzitter. D66 heeft nog een vraag/verzoek betreft het onderwerp van de lokale teams. Wij hebben vernomen dat de gemeente Apeldoorn in samenwerking met het NCJ, het Nederlands Centrum Jeugdgezondheid, dit jaar is gestart om het anders aan te pakken met de lokale teams. En zij zijn hierin landelijk voorloper. Kunnen de resultaten van dit actieplan in de gemeente Apeldoorn meegenomen worden in de beeldvormende avond in Q1 2027? Er wordt namelijk landelijk meegekeken met grote interesse hoe dit zich ontwikkelt. Dank u wel.

De voorzitter: Heeft u over hetzelfde onderwerp een vraag? Gaat uw gang.

Mevrouw Biharie: Dank u wel, voorzitter. Twee jaar geleden was de voormalige wethouder en de wethouder van Pijnacker-Nootdorp, hier tegenover Wolfert. Hadden we het over de lokale teams en wijkteams, toen ging het over lokale teams. We zijn nu twee jaar verder. Eerste Q 2027 is er de beeldvorming, terwijl Pijnacker-Nootdorp daar al mee aan de slag is. En toen heb ik de voormalige wethouder, uw voorganger, ook gevraagd, ga even daar buurten. Ik vraag me af, hoe komt het dat er zo'n lange tijd tussen zit? Daarnaast, als die beeldvorming er is, kunt u me meenemen, wat zijn de vervolgstappen, waar kunnen we het vizier op richten? Want het duurt mijns inziens, als je bij de buurgemeenten gaat buurten, ik hoor Apeldoorn, het zou wat sneller kunnen. Maar misschien heeft u daar een hele goede uitleg voor.

De voorzitter: Iemand anders nog over dit onderwerp? Wethouder, gaat uw gang.

De heer Roks: Voorzitter, dank voor de aandacht voor dit onderwerp. Ik denk terecht, een hele belangrijke die u aanstipt, lokale teams. Dat moet het de komende tijd toch wel gaan worden en dat is wel de kant die we op moeten. We zijn druk bezig inderdaad met de zaak op poten te zetten. Wat er in het verleden is gebeurd, daar heb ik minder kennis van dan u, mevrouw. Dat laat ik ook zo. Wat ik wel kan zeggen, is dat ik wat dat betreft vanaf dag één hier hartstikke hard achteraan zit, omdat ik het zelf ook een belangrijk onderwerp vind. Ik zie ook de noodzaak. Ook als ik vorige week dinsdag bij Lansingerland Verbindt met de huisartsen spreek, dan voel je ook wel de urgentie om hiermee aan de slag te gaan. En ik ben het met u eens, we hebben een aantal jaren geleden een eigen systematiek gekozen, zo formuleer ik het maar, wat toen in Lansingerland is besloten. Dat blijkt inderdaad iets minder effectief te zijn dan we zouden willen. We zijn bezig om te zoeken naar een andere formule. En als u me daarmee extra wilt stimuleren om ook andere succesvolle formules als benchmark te gebruiken, dan zeg ik, bijzonder graag. Laten we wat dat betreft met een open mind die kwartaalrapportage met elkaar beleven en kijken waar we staan. Ik vind het helemaal niet verkeerd om daar voorbeelden van andere gemeenten naast te zetten, zeker de toppers van ons land. Daar kunnen we alleen maar van leren. Ik ben er ook niet voor om het wiel drie keer uit te vinden. Laten we ook pragmatiek wat dat betreft zegevieren, maar we moeten gewoon aan de slag. Laat ik de toezegging doen dat ik dit meeneem en ik ga dit met de projectleider oppakken om te kijken of we die benchmark mee kunnen nemen, al is het maar gewoon een kleine vergelijking. Waar zitten de verschillen in en waar denken wij aan? Dan hebben we een open gesprek met elkaar. Welke kant gaan we uit, wat zijn de bevindingen van dit moment en waar willen we naartoe? Wat zijn de ambities en waar staan we over een paar, een x-aantal kwartalen? Ik zeg ook naar de fractie PRO, ik ben nog niet zo erg lang binnen. Misschien merkt u het wel, ik ben ongeduldiger dan de snelheid van spreken. Wat dat betreft, maak u geen zorgen.

De voorzitter: Dat is een mooie afsluiter, maak u geen zorgen. Iemand anders nog over actualiteiten uit het college? Nee? U zelf nog met iets? Gaat uw gang. Sorry, ik ben te snel. Mevrouw De Bruijn.

Mevrouw De Bruijn: Dank, voorzitter. Dank aan de wethouder dat hij ermee aan de slag gaat. Daar kunnen wij ons als D66 wel in vinden. We willen wel vragen om het ook serieus te nemen en niet een klein vergelijk, want er zit een heel groot verschil in de financiën en het aantal kinderen in de jeugdhulp met de nieuwe ontwikkelingen bij de gemeente Apeldoorn. Dank alvast.

De voorzitter: Ik voel een ja aankomen.

De heer Roks: Hoe kan het ook anders? Ja, natuurlijk. Maar ik zeg er wel eerlijk bij, ik ken het systeem niet. Ik wil het ook even goed bekijken, en dat is ook de eerlijkheid. Ik wil even goed duiken in het systeem. Wat zijn de verschillen? Dan kan ik daar ook een goed antwoord op geven. Maar we gaan daar zeker aandacht aan geven.

De voorzitter: U had nog iets anders.

De heer Roks: Misschien leuk om te vertellen. Het college heeft vorige week een besluit genomen over de nieuwe voorzitter van de Adviesraad Sociaal Domein en vandaag hebben we kennisgemaakt. Dat was een bijzonder leuk gesprek. Ook in die raad zijn er weer drie nieuwe leden bijgekomen. In december hebben we even een ontmoeting met elkaar. Gaan we met elkaar eventjes bediscussiëren, wat gaan we doen, hoe zitten we in het leven, wat doen we er allemaal mee? En ik moet zeggen, de eerste beelden qua productiviteit zijn daar bijzonder goed van. Ik denk dat we daar heel veel plezier met elkaar van zullen krijgen. We hebben straks ook weer een Adviesraad Sociaal Domein die compleet en divers is en waar meer belangstelling voor is dan plaatsen. Dat kom je ook weleens niet altijd op deze manier tegen. Dat vind ik positief om te melden.

De voorzitter: Toevallig kennen wij die voorzitter in deze kring. En inderdaad, aan proactiviteit zal niets te wensen overblijven.

8. Actualiteiten uit de commissie

De voorzitter: Gaan we naar actualiteiten uit de commissie. Zijn die er? Nee.

9. Verbonden partijen

De voorzitter: Dan gaan we naar de Verbonden partijen. De heer Deitmers heeft weer zijn huiswerk gedaan. U vindt dat bij uw stukken. Gaat uw gang als u nog iets wilt toelichten.

De heer Deitmers: Heel kort, voorzitter, want het was ook een hele korte vergadering van drie kwartier. Het was puur een financieel gebeuren. Maar daarnaast werd een nieuw bestuur geïnstalleerd en werd ook een nieuwe naamgeving gedaan. En verder, de begroting dit jaar werd definitief vastgesteld, die voor volgend jaar. Dat is kort de essentie van die vergadering.

De voorzitter: Zijn er nog vragen aan de heer Deitmers? Nee. Dan dank ik u namens alle mensen weer hartelijk voor de vertegenwoordiging daar.

10. Rondvraag en sluiting

De voorzitter: Dan gaan we naar de rondvraag. Die is van de heer Erwich van Leefbaar 3B over de nieuwe vervoerder van de Beltax. Mijnheer Erwich.

De heer Erwich: Dank u wel, voorzitter. We waren nieuwsgierig naar de eerste maand van de nieuwe Beltax, laat ik ze zo noemen, en we wilden graag weten hoe het eruitzag. Vorige keer hadden we echt wel heel veel klachten, maar hoe ziet het er nu uit? Hoe zijn de klachten, wat zijn de wachttijden enzovoort? En waarom, heb ik nog een extra vraag daarbij, er waren namelijk drie personen die stonden te wachten op een taxi en die taxi zei, nee, ik kom er maar voor één. Terwijl ze alle drie dezelfde kant op moesten en dan nam die ze toch niet mee. Ik dacht, dat is een beetje raar. Ik zei, weet je wat je doet? Bel even. Maar daar kwam niet verder uit, met als gevolg dat er twee mensen … Dan moet je denken aan die mensen die net ook voor de bingo behandeld zijn. Dan denk ik, die mensen zijn in de tachtig, die zitten twee uur, als het niet open was gebleven, buiten te wachten op zo'n taxi. Dan denk ik, dat moet beter kunnen. Ik dacht dat we daar misschien wel eens … Ik wil weten, kan dat, kan dat

niet? Kunnen ze gewoon mee en dan, of is dat technisch niet mogelijk in verzekering of wat dan ook? Daar was ik nieuwsgierig naar. Dank u wel.

De voorzitter: Dan gaan we luisteren naar de wethouder.

De heer Roks: Voorzitter, laat ik daar proberen kort en bondig op te antwoorden. We komen ergens vandaan, en waar we vandaan kwamen, dat kon beter. Dan zeg ik het netjes. Daar hebben we ook op geïnvesteerd en we wilden ook zorgen dat we een kwaliteitsslag zouden maken. En we hebben ook met elkaar wat duidelijke afspraken gemaakt om te zorgen dat het beter gaat. Gaat dan altijd alles perfect? Nee. Maar het is wel zo dat we de intentie hebben om het een stuk beter aan te pakken. Dan kan ik inderdaad een paar van die dingen eruit halen. We hebben inderdaad in totaal in september 2026 zestien klachten gekregen, met name over het niet tijdig ophalen, over de bestemming afzetten van inwoners. Maar deze klachten zijn wel binnen de termijn afgehandeld. Dat het dan een keer niet goed gaat, dat mag, maar dat moet wel beter. Daar zijn we met elkaar voor in gesprek. Het is ook zo natuurlijk dat wij een lerende organisatie zijn en iedere keer de stap verder willen zetten. Als die aantallen zo zouden blijven, zouden we een ander gesprek en evaluatie hebben. Wat wel zo is, het is een beetje technisch, wanneer ritten worden ingepland, wanneer ze worden opgehaald en hoe dat gedaan wordt. Maar in principe zouden ze met zijn allen in een taxi natuurlijk mee moeten kunnen. Laat ik niet voor RMC praten. Wat wel zo is, is dat wij bovenop de dienstverlening zitten en we zijn natuurlijk ook gestart door de aanbieder ook naar het gemeentehuis te halen. We hebben hiervoor ook de chauffeurs gehad en een grote bus hiervoor om het ook samen af te trappen. Maar niet alleen om de bus te bewonderen, maar ook om de contacten te leggen. De directeur, directrice, is ook hier geweest en we hebben met elkaar afgesproken, het is niet de eerste en laatste keer dat we elkaar zien. Ik heb ook een RIB laten opstellen en die is afgelopen dinsdag in het college geaccordeerd. In die RIB heb ik een belangrijke passage laten toevoegen, en dat is namelijk de volgende, ik wil dat RMC over een poosje, begin dit jaar, hier naar de commissie komt en dat we bij de entree een tafeltje inrichten met een directrice en een aantal mensen ervan. En dat jullie ook eens informeel met de RMC-organisatie het gesprek aan kunnen gaan. Ik wil niet alleen maar dat we officieel gaan rapporteren, ik wil dat er ook een menselijk gezicht aan wordt toegevoegd. Het is mensenwerk. Belangrijk is dat je er vertrouwen in hebt. Daarom vind ik de dimensie rapportage prima, maar ik wil ook dat jullie de gelegenheid krijgen om met die directrice persoonlijk van gedachten te wisselen en dat er ook vragen direct kunnen worden gesteld. Dit soort technische vragen mag u mij stellen, maar ik vind het veel beter als u ze straks aan RMC stelt. En dat het antwoord is, dat was zo in september, maar in januari schijnt in Lansingerland de zon. Voorzitter, laten we kijken hoe we dat kunnen organiseren. Dat is mijn toezegging ook aan de commissie, dat wij dat met elkaar zo, in rapportagevorm, maar ook in het goede gesprek met elkaar waarmaken.

De voorzitter: Duidelijk, mijnheer Erwich, voor u?

De heer Erwich: Het is heel duidelijk. Ik ben blij met de toezegging dat we ook zelf eens kunnen spreken met die mensen. Ik ben blij dat dit soort onderwerpen ook wordt besproken. Fijn, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Afalah, over hetzelfde onderwerp?

De heer Afalah: Als oud-medewerker van RMC moest ik even wat zeggen. Ik heb een dag op zo'n busje gezeten, maar zij deden ook touringcarvervoer. Maar wat ik wilde vragen, die toezegging, wanneer gaat dat gebeuren, dat wij kennis kunnen maken met die mensen?

De voorzitter: Mijnheer Roks.

De heer Roks: Ten eerste, ik heb zelf ook het vervoer gedaan in mijn studententijd en ik weet ook hoe belangrijk dit vervoer is. Als je het hebt over het deeltaxivervoer, vervoer van gehandicapten, dan is het in eerste instantie mensenwerk en daarna pas chauffeurswerk. Ik vind het ook heel belangrijk dat we dat in deze gemeente goed inrichten. Mensen geven hun kostbare bezit met je mee of een ouder die vertrouwen in je stelt dat op een goede manier de rit wordt gereden. Is ook belangrijk dat we het mensenwerk vooropstellen. Om dat gesprek ook te voeren, denk ik aan het eerste kwartaal van 2027 om

dat gewoon te organiseren. Ik kijk even wat het geschikte moment is met de commissie Samenleving. Ik vind wel dat er een link moet zijn. Want dan vind ik het ook leuk als ze komt, dat we even zo'n bus hier beneden klaarzetten en dat u zelf even kunt kijken, waar hebben we het nou over? We hebben 350 van die dingen rondrijden. Wel leuk als je er eentje kunt zien en even in kunt zitten. Ik zeg niet dat we u naar huis brengen, maar het is wel leuk om even te ruiken wat dat is en hoe dat is geregeld met het vastzetten van beugels qua veiligheid. Dan kunt u de vragen stellen en de beleving misschien eraan toevoegen.

De voorzitter: Mevrouw Draak.

Mevrouw Draak: Dank u, voorzitter. Ik wil de wethouder een compliment geven voor dit initiatief. Kijk ik echt naar uit.

De voorzitter: Dank u wel. Dan besluiten we de rondvraag, denk ik. Dan komen we aan bij de sluiting. Ik sluit deze vergadering. Ik wens u een hele fijne avond nog.